

Latgalian

CYLVĀKA SIRDS.

COPYRIGHT

ISBN 0 - 908412 - 16 - 9

E-MAIL: info@angp.co.za

**ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS
P.O. BOX 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.**

**(A Gospel Literature Mission financed by donations)
(Reg. No. 1961/001798/08)**

CYLVĀKA SIRD.

VOI.

GOREIGAIS SIRDS SPĪGLS.

(Pīduovuots desmit bildēs.)

Itei volūda tyka tulkuota nu angļu volūdys teksta, izmontojūt Google Translate datorā.

Itei guomota ir rodusēs Francejā 1732. godā. Tū puorstruoduoja i puorraksteja Afrikys miseju laukim augsti gūdojamais J.R.Gšvends 1929. godā. Jī tū drukoj i izplata 127 miseju vaļstīs. 133 aglona.ekstra.lv Vysu volūdu, škiru un reliģiju cylvākus voda šei grōmateņa, lai pīdzeivōtu Dīva vēstejuma dziļū goreigū patīseibu un nūzeimi, kai tū izsaceja pravīšs Ezehiels 586 godus pyrms Kristus. „Es tev dūšu jaunu sirdi un jaunu prutu tod tu byusi muna tauta, un es byušu tovs Dīvs!”

Ezehiela 36:26-28.

CYLVĀKA SIRDS.

DĪVA TEMPLIS,

VOI SĀTANA DARBEIBA.

(1. Jņ. 3:4–10.)

Skaitūt itū gruomotu, lyudzu, paturi pruotā, ka tei ir kai spīgeļs, kurā tu variesi redzēt sevi. Naatkareigi nu tuo, voi tu esi poguonu voi kristeits, kurs natic Kristum, voi kaidš, kurs zaudēja sovu ticeibu Dīvam, tu sevi redzēsi tai, kai Dīvs tevi redz. „Cylvāks verās iz uorejū izskotu, bet Dīvs verās iz sirdi.” (1. Sam. 16:7). Dīvs myusus redz taidus, kaidi mes patīseibā asam.

Sātans ir vysu melu tāvs. Jis ir tymsys priņcs i ituo pasauļa dīvs. Jis puorsagrīž par gaismys eņgeli, lai vadeitu veirīšus i sīvītis īt napareizā ceļā. Šōs dīnōs, taipat kai agrōkūs laikūs, ir daudz vyltus apostolu, kuri pōrsalīc, izalīkūt par Kristus apostolim. 133 aglona.ekstra.lv Un nav breinums, jo pats sātans pōrsavērš voi pōrsalīc par gaismas eņgeli. (2. Kor. 11:13-14). Sātans, šō pasauļa dīvs, tur cylvākus tymsā, lai jī naredzētu, ka Dīvs jūs mīļoj voi ka Jezus nūmyra, lai jūs izglōbtu. (2. Kor. 4:4). Vysi grēcinīki un tī, kas natic, ir goreigi myruši un okli pret Dīvu. Jūs volda šō pasauļa ļaunums. (Efezīšim 2:1-2). 133

aglona.ekstra.lv Jo jūs acs koč kaidā veidā nateik atvārtas uz sovu pazudušū stōvūkli, jī dūdās uz myužēigū iznycynōšonu. Cylvāks, kurs soka: „Es nikod naasu grākōjis”, ir sevi maldynoj. Jo „Dīva Dāls pasaruodeja taišni deļtuo, lai iznycynuotu ļaunais padareitū.” (1. Jņ. 3:8). „Taitod, pasakļaujīt Dīvam. Pretojīs ļaunam, i jis nu tevis aizbēgs. Tyvojīs Dīvam, un Jys tev tyvuosīs.” (Jākuba 4:7-8.)

Skaitūt itū gruomotu i pietejūt tuos biļdis, tu variesi redzēt sovu sirdi. Ļauj Dīva prožektoram parōdeit tev poša sirds stōvūkli. Atzeisti sovus grākus un nanūlīdzi tūs asameibu. Dīva Vōrds mums soka, ka „Jo mes sokam, ka mums nav grāka, mes sevi maldynojam, un myusūs nav patīseibas. Bet, jo mes atsazeisim Dīvam sovus grākus, Jys piļdeis Sovu apsūlejumu un dareis tū, kas ir pareizi: pīdūs mums myusu grākus un atteireis myus nu vysom myusu napareizom darbeibom.” „Jezus, Jō Dāla, asnis myus atteirej nu kotra grāka”. (1. Jņ. 1:1-10).

Tevi volda voi nu sātans, voi Dīvs. Tu esi grāka vergs voi Dīva kolps. Ka grāks kontrolej tovu dzeivi, tod nanūlīdz tū, bet sauc pi Dīva. Jys jūs atbreivōs caur Jezu Kristu. Jezus atnōce uz šū pasauli, lai glōbtu

grēcinīkus, un lai izjauktu sātana un grāka varu pār mums. Jis ir myusu Pesteituojs. Tu esi SVATUO Dīva kluotbyutnē, kurs zyna vysus nūslāpumus. Jis zyna jūs dzeivis slāptuos dūmys i reiceibys. Navar nūslēpt nu Dīva sevi un sovas reiceibas. „Dīvs radeja myusu ausis - navar dziedēt? Jis izveiduoja myusu acs - navar Jis redzēt?” (Psalms 94:9).

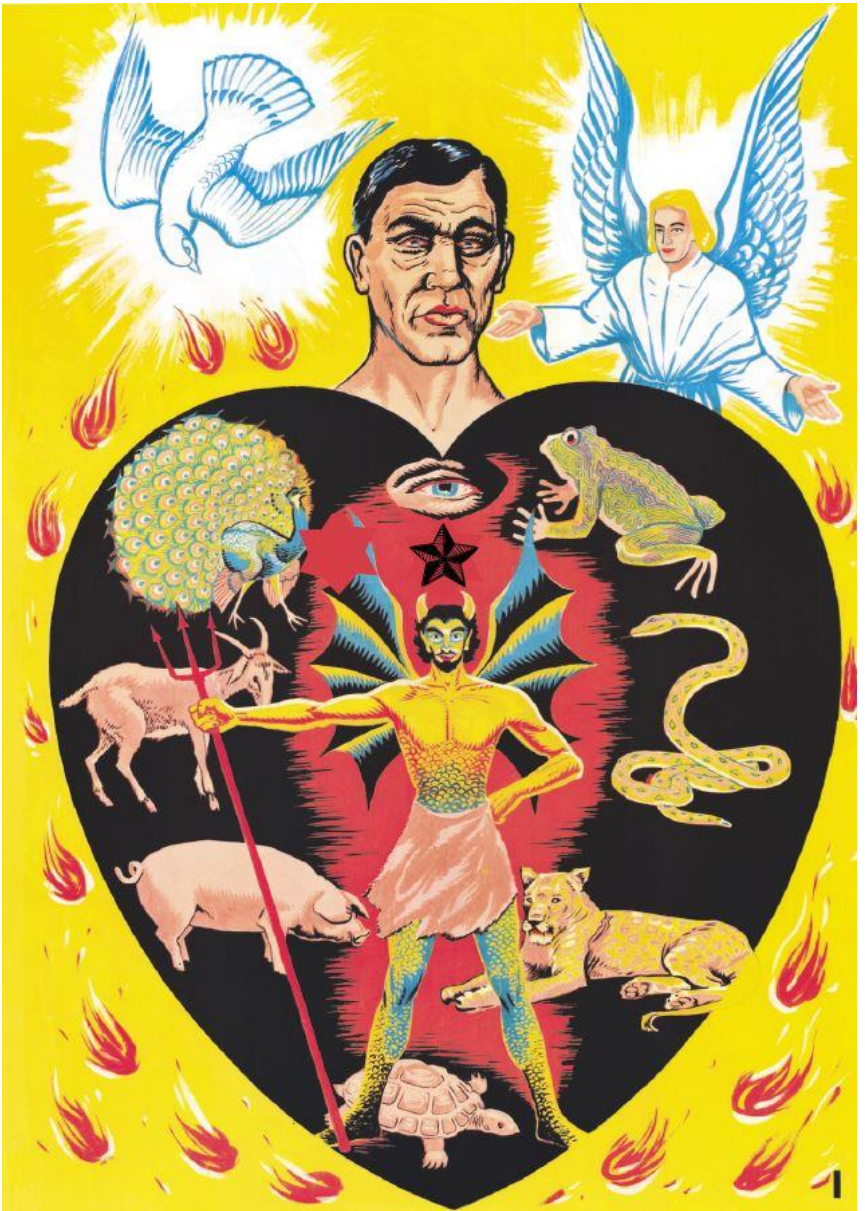
„Kungs cīši vāroj vysu pasauli, lai dūtu spāku tim, kuru sirds ir Jam uzticeiga.” (2. Hronikas 16:9).

„Jis vāroj kotru sūli, kū veirīši sper. Nav tymsys tik tymsys, kab nūslēptu grēcinīku nu Dīva.” (Ījaba 34:21-22).

„Bet Jezus jim nauzaticēja, jo Jys jūs vysus pazyna.” (Jņ. 2:24).

Deļtuo „laimeigi ir tī, kurim ir pīdūti grāki, kurim ir pīdūtys napareizeibys. Laimeigs ir tys cylvāks, kuru Kungs naapsyudz par napareizu dorbu un kurs ir breivs nu vysas maldynōšonas.” (Psalms 32:1-2).

1. GREČEIKA SIRDS.

Itei biļde parūoda pasauleiga grēcinīka voi sīvītis sirdi, kas Bībelē apraksteita kai grēcinīks. Grēcinīks ir tys, kuru kontrolej šō pasaūļa ļaunums un cylvāka dobas dabiskōs ilgās un olkas. Itei biļde ir eista sirds biļde,

kaidu tū redz Dīvs. Ašņainuos sorkonuos acs runoj par īdzeršonu, kai tys ir apraksteits Meikļu 23:29-33: „Paruodi maņ kaidu, kurs dzer par daudz, kuram ir juoizmieginoj kaidis jauns dzierīņš, i es tev paruodeišu kaidu biedeigu i žāļ sevi, vysod roda bādys . i vysod syudzētīs. Acs ir ašņainys, i jam ir sasytumi, nu kurim varēja izavaireit. Naļaun vīnam tevi kārdynōt, koč tys ir bogōts sorkons, koč tys dzierkstej krūzeitē, un tys īt gluduok lejā. Ūtrā reitā jiuītīs it kai tevi nūkūduse iņdeiga čyuska. Tovu ocu prīškā pasaruodeis čudni skoti, i tu navariesi skaidri dūmuot voi runuot.”

Zam golvys itamā biļdē var redzēt cylvāka sirdi, kū aizjam dažaidi dzeivinīki. Dzeivinīki runoj par daudzajim dažaidim grākim cylvāka sirdī, jo sirds ir myusu grāku centrs un audzynōšonas vīta. Dīvs mums ar Sova pravīša Jeremijas muti soka, ka „Nivīns navar saprast cylvāka sirdi. Nav nikuo cyta tik maldynojūša; tys ir par daudz slyms, lai tū izdzīdynuotu.” (Jeremijas 17:9.)

Tū apstyprynoj pats Jezus, sokūt: „Jo nu cylvāka īkšpuses, nu cylvāka sirds, īt ļaunōs dūmas, kas jū līk dareit namoralom lītom; laupēt, nūgalynōt, lauleibas pōrkōpt, byut alkašim un dareit vysaidas ļaunas lītas; maldynuošona, nacīneiba, skaudeiba, apvainuošona,

lepneiba i muļķeiba - vysys ituos ļaunos lītys īt nu cylvāka īškys i dora jū naškeistū.” (Marka 7:21–23).

Pāvs: Cikom pāva skaistumu apbreinoj vysī, ite cylvāka sirdī tys runoj par lapnuma grāku. Lucifers, nazkod Dīva īpašais gaismas eņģeļs, caur lapnumu zaudēja savu stōvūkli un tai kļyva par Dīva īnaindņiku – ļaunumu. (Jesajas 14:9-17; Ezehiela 28:12-17).

Lapnums nōk nu poša eļnes centra, un sevi atklōj daudzveideigi. Daži cylvāki lepojās ar sovom bogōteibom, ar savu izgleiteibas standartu; mūdeigs apgierbs, ar kuru jī bezkauneigi atkluoj savu kermini; dzižūšu ornamentu, rūkyssprādzis, gradzynu i c., volkuošona, kai tys ir tik skaidri apraksteits Jesajas 3:16-24. Daži lepojās ar sovīm seņčīm, tauteibu, kulturu, sportu u. (1. Pītera 5:5). Dīvs īneist lepneibu un pošnūzeimeibu (Salamana Pamācības 8:13).

„Lapnums vad iz iznycynuošonu, a augstpruoteiba iz kryššonu.” (Salamana Pamācības 16:18).

Koza attāloj mīsas ilgas, naīcīteibu un lauleibas pōrkōpšonu. 133 aglona.ekstra.lv Te pīmyntī grāki šamōs myusdīnu, bet pādejōs dīnōs ir pīauguši tik lelā mārā, ka mums ir jōatzeist Jezus vōrdū patīseiba pyrms gondreiž 2 000 godim. Jis paredzēja, ka pādejuos dīnys byus kai Sodomys i Gomorys dīnys. 133 aglona.ekstra.lv Šys grēceigais dzeives veids ir na tikai apjēmis veirus un sīvītes un īnōcis ticeigūs cylvāku un īstōdēs, skūlōs un hosteljūs, bet šys ļaunums bezkauneigi un smolkā veidā īt cylvāku sirdīs. 132 aglona.ekstra.lv Tys īt ar kino, teatrim, našmuku literaturu un tik daudzim cytim veidim, ka uz tū, kū Dīvs sauc par grāku, teik uzskateits par myusdīnu morali. Miljonim jaunīšu sovu pīrkšstotu par idealu dzeivi veidoj nu kino i romanu, tikai atsarūn bādā, kaunē i nūžālā. Namorali i breivi dzeivojūši

akteri i aktrisis kliust par jaunos paaudzis varūnim i varūnem. Ari deju zālis cīši bīži ir naīcīteibys audziešonys vītyš. Dīva teireibas varūni, kai Jezups (1. Moz. 39) un cyti, vairs nateik jimti par pīmārim. 132 aglona.ekstra.lv Pat vacī zulu pogōni, kas nūgalynōtu lauleibas pōrkōpēju voi lauleibas pōrkōpēju, varēja īmōceit myusu tai saucamajai civilizātajai paaudzei mōceibu un tīsas dīnā nūsūdejumā pīsaceļt pret mums. Dīvs mums soka naspēlētīs ar naīcīteibu, bet izavaireit nu tō. „Jebkurš cyts grāks, kū cylvāks izdora, naītekmej jō mīsu; bet cylvāks, kurs ir vaineigs pi seksualuos naīcīteibys, grākoj pret sovu mīsu. Voi tu nazyni, ka tova mīsa ir Svātō Gora templis, kurs dzeivoj tevī un kuru tev ir devis Dīvs? Jyus napīdarat sev, bet Dīvam.” (1. Kor. 6:18,19); „Taitod, jo kaidš iznycynōš Dīva templi, Dīvs jū iznycynōš. Jo Dīva templis ir svāts, un jyus poši asat Jō templis.” (1. Kor. 3:17).

Cyuka runoj par dzāruma i rībeiguma grākim. Tys ir netīrs dzeivinīks, kas ar cīnu nūrīt vysu, kas ir sovā ceļā, teiru voi netīru. Grēceiga sirds taipat apēd kotru naicīteigu īrūsynōjumu, izteiksmi, biļdi, literaturu u. 100 doc#1281 Mīsu, kas paradzāts kai dzeivō Dīva templis, teik padareits nateirs ar kaitejūšu ēdīni un švakajim īrodumim, kai tabakas dūmōšona voi kūšona, opeja un kaiteigūs narkotiku un tablešu lītōšona u.c. narkotikys ir apgivušys veirīšus i sīvītis kai nikod īpriķš. Tikai Dīva spēks var atbreivōt taidus nabadzeigus peibas upuru un valna vergus. Koč ari leluokuo daļa religiski nūlīgtu cylvāku nadreikstēs dūmuot bazneicys ākā, skaitūt tū par gondreiž Dīva apvainuojumu, jim tūmār nav nikaidu šaubeibu par pīspīdumu caur itū smirdeigū zuoli, tū, kas eistineibā ir Dīva templis, t.i., jūs kermini. „Patīseibā jyus zynot”, soka apostols Pōvuls, „ka jyus asat Dīva templis un ka Dīva Gors dzeivoj jyusūs! Tai, jo kaidis iznycynōs

Dīva templi, Dīvs jū iznycynōs.” (1. Kor. 3:16,17; 6:18,19).

Alkašs cylvāks Dīva pīškā ir naideigs voi nikuo vārts. Mes ādam, lai dzeivōtu; mes nadzeivojam, lai āstu. Bodu var apmīrynuot, ādūt veseleigu iedīni, bet rīkstums vysod rauduos: “Dūd, dūd!”

Alkašeiba nikod nabyus apmīrynuota, nikod nabyus pīpīldeita. Saskaņā ar Vacōs Dereibas lykumu līkōtōjs un dzārōjs beja jōkaun ar akminim leidz nōvei (5. Moz. 21:18-21). “Smogi dzāruoji i līkuotuojs tiks samazynuots leidz nabadzeibai. Ka vyss, kū tu dori, ir ēst i gulēt, dreīži viņ byusi valkāš lupotys.” (Salamana Pamācības 23:21). Atguodojīt, ka nūmyra kaidš boguots cylvāks, līkuleigs un vergš sovom ilgom un atsaroda eļņē ar lelom sōpem. Dzēršonys ļaunumu dīzgon navajag pīminēt. Tys ir tikai par daudz labi zynoms, lai tū jīmtu vīgli. Dīvs mums sovā Vōrdā skaidri soka, ka nivīnam dzāruojam Dīva Valšteiba napīdarēs. Ols nav iedīņš, tys ir dzierīņš, kas mulsynojo i ītekmej pruotu, lai tī, kas tū dzer, reikojās napruoteigi. Jī palīk naīcīteigi un pat nūgalynojo un nūgalynojo vīns ūtru, kū jī cytaiži nabyutu izdarejuši. „Pōrōk daudz dzeršona padora skaļu un duraceibu. Tys ir glupai īdzert.” (Salamana Pamācības 20:1).

Tī, kas taisa un pōrdūd styprū dzierīni, ir tikpat vaineigi Dīva prīškā, jo Dīvs soka: „Tu esi nūlamts! Vīnys pudelis varūni! Drūsmeigs i bezbaileigs, kod teik runuots par dzierīņu sajaukšonu!” (Jesajas 5:22). „Tu byusi nūtīsuots, ka dūsi vīnu sovīm tyvinīkim, cikom jī byus pīdzāruši.” (Abakuka 2:15). „Nūteikti jyus zynot, ka ļaunajim napīdarēs Dīva vaļsteiba. Naapmuoneit sevi; cylvāki, kas ir naīcīteigi, voi kuri pīlyudz elkus, voi ir lauleibys puorkuopieji, voi kuri ir homoseksuali izkrūpļuojuoju, voi kuri zog, voi ir alkaši, voi ir dzāruoju, voi cylvāki, kas apvainoj cytus, voi ir zagļi - nivīnam nu itūs napīdarēs Dīva Vaļsteiba.” (1. Kor. 6:9,10).

Myusu cylvāka dobas grāki ir naapšaubami. Tī ir daži nu tim: „naīcīteiba, nateirys un nacīneigys darbeibys, elku pīlyugsme un raganeiba. Cylvāki palīk par īnaidnīkim i jī ceinejās; jī palīk greizsirdeigi, dusmeigi i ambiciozi. Jī sasadola partejuos i grupuos; jī ir skaudeigi, īdzer, ir orgejis, i dora cytys taidys lītys. Tīm, kas tū dora, napīdarēs Dīva vaļsteiba.” (Galīšim 5:19-21). „Naīdzer vīnā, kas tevi tikai iznycynuos; tuo vītā, esit pīpīļdeiti ar Svātū Goru.” (Efezīšim 5:18.)

Jezus dūd šaidu aicynōjumu kotram, kurs ir izslōps par goreigom lītom. „Kas ir izsluops, lai atīt pi manis

un dzer.” (Jņ. 7:37,38). “Ateit vysī, kas izsluopuši - ite iudiņš! Atej, tu, kam nav naudys - nūpierc kukurūzu i ād! Nuokt! nūpierc (goreigū) veinu i pīnu - tys tev nikuo namoksuos!” (Jesajas 55:1). „Kas izdzer tū iudini, kū es jam dūšu, tys vairs nikod nabyus izsluops. Iudiņš, kuru Es jam dūšu, kļyus par olūtu, kas nūdrūšynōs jū ar dzeiveibu un dūs myužēigū dzeiveibu.” (Jņ. 4:14).

Bruņurupucs runoj par slynkumu, slynkumu paklauseit i raganeibu. Saceļšona ir tikpat slykta kai raganeiba (1. Sam. 15:23). “Slynks cylvāks, kurs atsasoka struoduot, tikai nūgalynoj sevi, vyss, kū jis dora, ir dūmuot, kas jam grybātūs.” (Salamana Pamācības 21:25-26). Jozuai beja jōsoka izraēlīšim: „Napaļicit te, nikuo nadorūt; steigtīs! Īej tuoļuok i pajem tū puori!” (Tīsneši 18:9). Cylvāka daba ir ļūti slynka un lāna, lai īgyut Dīva lītas. Jezus saceja: „Dori vysu, lai īītu pa šaurajom durovom.” (Lk 13:24). „Kas meklej, tys atrass.” (Mt. 7:8). „Dabasu vaļsteiba ir

pīdzeivuojušē vardarbeiġu uzbrukumu, i vardarbeiġi cylvāki rauga tū sagruobt.” (Mateja 11:12.)

Nauzmaneiba par myusu dvēseļu pešteišonu un goreiġū labklōjeibu nūvad pi myužeiġōs nōves. Tys myusus traucej nu lyuġšonōs, nu Dīva dziļōs lītas meklēšonas un nu Dīva bogōtūs sūlejumu pījimšonas. Tys vad iz iznycynuošonu. Kod Dīvs ar tevi runoj, mudynojūt tevi šudiņ atdūt Jam sovu sirdi, tod ļauns tev soka, lai tu tū dori reit. 100 doc#1164 Jys varātu tev saceit, lai tu tū dori kaidā cytā ērtā dīnā, kas dīvamžāl, varbyut nikod naatīs; un jjus nūmērsit bez pešteišonas un bez Kristus. Dīvs soka: „Ka tu šudiņ dziedēsi Dīva bolsu, naesi styngrs, kai beja tovi seņči, kod jī sasaceļ pret Dīvu.” (Ebrejim 3:7-8). Cik cylvāku ir myruši goreiġi, atlīkūt pešteišonu uz kaidu ērtōku dīnu, kas nikod naatnōce? Reitdīna nav tova.

Bruņurupuča čaulu bīži izmontoj raganu uorsti raganu praksei. 132 aglona.ekstra.lv Te tys nūrōda uz grāku, ka uzaticēt raganu un tū praktizej, voi zīdōšonai, voi burveibai, voi vudu, navys uzaticēt dzeivajam Dīvam. Seviški pōrbaudejumu un slimeibu, cīsšonu un cīsšonu laikūs mums ir saceits pīsaukt dzeivū Dīvu, kurs ir gotovs paleidzēt, navys uzaticēt uz lobu voi slyktu veiksmi. „Kungs voda cylvāku pa ceļu, pa kuru

jam vajadzātu īt.” (Psalms 37:23). „Voi ir kaidis, kas ir slyms? Jam vajadzātu syuteit pīsaukt bazneicas vacōkōs, kuri lyugs par jū un Kunga vōrdā īberzs uz jō olīvu eļļu. Itei ticeibā izdareituo lyugšona izdzīdynuos slymū cylvāku. Kungs atgrīzs jū veseleibu, un jō izdareitī grāki tiks pīdūti. Tod atsazeist vīns ūtram sovus grākus un lyudzīs vīns par ūtru, lai jyus byutu izdzīdynōti.” (Jākuba 5:14-16). Dīvs pavēlēja izraelīšim, sokūt: „Naupurojit sovus bārnus guņsgrākūs uz sovim oltorim; i naļauņ sovai tautai praktizēt zīduošonu, voi meklēt zeimis, voi lītuot burtus voi šarmus, voi konsultētīs ar zīduotuojim. Naļauņ jim konsultētīs ar myrušūs gorim, pīmāram, spiritismu. Kungs, tovs Dīvs, īneist cylvākus, kuri dora šōs rībeigōs lītas.” (5. Mozus 18:10-12). „Uorpus (dabas) piļsātys ir izkrūpļuoťoiji i tī, kas praktizej burveibu, naīcīteigi i slepkavi, tī, kas pīlyudz elkus, i tī, kas ir meļņīki gon vuordūs, gon dorbūs.” (Atklāsmes 22:15.)

„Naīt piec padūma cylvākim, kuri konsulteļās ar myrušūs gorim. Ka tu tai dareisi, tu byusi rituali nateirs. Es asu Kungs, tovs Dīvs.” (3. Mozus 19:31).
– Bet cylvāki tev saceis, lai vaicoj viestejumus nu

zīduotuojim i medejim, kuri čīpst i mūrgoj. Jī saceis: „Golu golā, cylvākim vajadzātu praseit viestejumus nu gorim un dzeivūs vōrdā vajadzātu konsultētīs ar myrušajim.” Naklausit medejus - tys, kū jī jums soka, jums nadareis nikaida lobuma.’ ”(Jes. 8:19-20).

Cikom tu skaiti šū mozū grōmotu, Dīvs runoj ar tevi, aicynojūt tevi atsagrīzt nu sovim grākim un atdūt Jam sovu dzeiveibu. Bruņurupuča gors, kas ir tovā sirdī, dūd vysaidus īrūsnuojumus, lai tu atliktu ituo lāmuma pījimšonu, i rauga pīpiļdeit tovu sirdi ar bailem. „Kū saceis muna saime, muni draugi i cyti cylvāki, ka es kliusšu par eistu kristīšu? Kas byus, ka es vairs navaru pīsadaleit dejuos, večerinkuos i pasauleigajuos atrakcejuos?” Tuo vītā, lai īraudzeitu lelōs bogōteibas Kristū Jezu, Jō breineigū mīru, Jō pīriku, kuru naspēj izteikt ar vōrdim, Jō gūdu, myužēigū dzeivi tik laimes pylnu, tu sōc redzēt vysas lītas, kuras tu vari pazaudēt. Tu redzi lītys, nu kurom ir juoatsasoka, kod ļaun Kristum īit tovā sirdī. Cylvāka bailes, kai ari bailes nu nōves, tur tevi par ļauna vergu. Bet Kristus atnōce, lai atbreivōtu tūs, kuri vysu dzeivi beja vergi nu nōves bailem. (Ebrejim 2:14-15). Slynkuma gors, lai paklauseitu, padora tevi tik styngru, ka sirds byus tikpat cīta kai bruņurupuča čaula.

Leopards ir cīši nažieleigs zvārs. Naidis, dusmes un slykts temperaments bīži volda cylvāka sirdī un daudz reižu nūvad pi slepkaveibas. Varbyut raudzeisi i pat izadūs kontrolēt tū sovu slyktū temperamentu, cikom tys izlaužās vysā sovā cītumā. Lobuok ir atzeit, ka tys ir tovā sirdī, un lyugt Jezu, lai Jys tevi atbreivoj. „Napasadūd dusmem; tys tikai vad pi bādom.” (Psalms 37:8). „Dusmis ir nažieleigys i iznycynojūšys.” (Salamana Pamācības 27:4). „Turi sovu temperamentu zam kontrolis; ir muļkeigi globuot īnaidu.” (Sludynuotuojs 7:9), „Atsabreivoj nu dusmem.” (Kolosišim 3:8.)

Daudzi glēvuli dzer, lai īdrūšynuotu sevi veikt kaidu ļaunu dorbu voi atrībeibu, bet tys ir „kai vīns, kas taiseits nu čyusku iņdis.” (5. Mozus 32:33). Atrībeiba ir soldona grēceigajai sirdei, bet Dīvs ir tys, kurs strōdoj par vysu napareizū dorbu. Jezus saceja: „Mīļoj sovu tyvōkū, kai mīļoj sevi” (Marka 12:31) un „Mīļoj

sovus īnainīkus.” (Mt. 5:44). Dīvs apsūlēja pīdūt myusu izdareitōs napareizeibas, jo mes pīdūsim cytim par napareizeibom, kuras jī mums ir izdarejuši. (Mt. 6:12). Slyktu, rykūšu goru Dīvs īneist. 132 aglona.ekstra.lv Šausmeigō vēlēšonōs pēc ašņa izlīšonas un kara ir cylvāka sirdī, un tōpēc sirdī ir jōidybynoj eists mīrs, lai tys ilgtu.

Čyuska apklōja Īvu Ēdenes dōrzā un izjauce soldonū kūpeibu un draudzeibu ar Dīvu. Sātans beja cīši greizsirdeigs pret Odumu un Īvu, kod jys redzēja jūs kai vaļdinīkus pōr pasauli, dzeivojūt piļneigā vīnōteibā ar Dīvu, tjamūt jō vītu. Nu greizsirdeibas sātans plānōja jūs iznycynōšonu, un jam izadeve izjaukt jūs breineigū draudzeibu un dzeivi ar Dīvu. Tei poša dīviško skaudeiba un skaudeiba cylvāka sirdī iznycynoj laimi dažu sirdīs, kod jī redz, ka cyti ir laimeigi un dzeivoj ērti. Skaudeiba īnas sirdī ļaunas dūmas, lai iznycynōtu cytu laimi, un var pat nūvest pi

slepkaveibas. Tys seviški ir dažuos lauleibys dzeivēs. „Veirs nikod nav dusmeiguoks, kai tod, kod jis ir greizsirdeigs; juo atrībeiba nazyna rūbežu.” (Salamana Pamācības 6:34). Biznesā, kai ari vysuos cytuos dzeivis jūmuos tys izraisa napasaceitys cīšonys i naidu. Pat kristeigī strōdnīki, sludynōtōji un kolpōtōji nav breivi nu greizsirdeibas, jo Dīvs izmontōtu cytu nu Sovim kolpim vairōk nakai sevi. 133 aglona.ekstra.lv Tīm ir jōbyun pastōveigi sorgūs, un jōbyun pīpiļdeiti ar teirū Dīva mīlesteibu, kuru Jys ir izlījis myusu sirdīs ar Svātō Gora paleidzeibu. (Rom. 5:5). Ka nā, tod jūs lītdereibu Dīvam un kolpōšonu izjauks greizsirdeiga daba.

Vardive te runoj par rībeiguma grākim un naudas mīlesteibu, kas ir vysa ļaunuma olūts. (1. Tim. 6:10). Dažys vardivis Kongo ād skudru syntim, cikom tuos spruogst i nūmierst. Alkašs cylvāks nav gotovs atvērt

sovu rūku, lai paleidzātu nabadzeigajim un tryuceigajim. Jī ceņšās ar vysim leidzeklim, gūdeigi un nagūdeigi, īgyut vairōk nu šō pasauļa bogōteibom. Pats Jezus saceja: „Nakrōjit sev bogōteibu te uz zemes, kur pūdi un rūsa iznycynoj, un laupītōji īsalauž un zog. Tuo vītā krojit sev boguoteibu dabasūs, kur pedis i rūsa navar iznycynuot, i laupeituoji navar īsalauzt i zagt. Jo tova sirds vysod byus tī, kur ir tova bogōteiba.” (Mt. 6:19-21). Ahans ar saimi tyka nūsysts ar akminim, partū ka jis mīļuoja zaltu i sudobru i drēbis. (Jozua 7). 133 aglona.ekstra.lv Jūda Iskariota, Jezus mōcekļa, pakarēja sevi, jo naudas mīlesteiba lyka jam nūdūt sovu Kungu un Meistaru. 133 aglona.ekstra.lv Na nauda ir ļauna, ni zalts, bet gon naudas mīlesteiba, kas ir nūslāpta cylvāka sirdī.

Tyukstūšom vysu škiru un rasu veirīšu un sīvīšu ar šausmeigū vėlēšonūs īgyut lelas un pēkšņas bogōteibas iznycynoj sovu un gimines dzeivi. Jī tū dora ar azartspēlem un likšonu par lelom naudas summom zyrgu un suņu saceņseibuos u.

Gribiešona palikt boguotai bez lelom bādom nūvad pi zagšonys i slepkaveibys kai ari pi pošaizlīdzeibys. Naudys mīlesteibai i rībeibai ir daudz leidzbraucieju, pīmāram, slavis voi varys mīlesteibai. Tei var byut

politiskuo vara vaļdeit puor cytim, finansialuo vara apspīst nabadzeigūs voi pat religiskuo vara. 133 aglona.ekstra.lv Jī ir vairōk ryupējušīs par bazneicas organizācijas vōrdu, nakai par Dīvu, napīkreitūt sevkuram Dīva bārnām, kurām ir drūsme sekōt Kristum, napīdarūt sovai konkretajai bazneicai. (Mk. 9:38). Jezus saceja: „Sorgojit un sorgojitīs nu vysaidu rībeigumu, jo cylvāka eistū dzeivi nasastuov nu jam pīdarūšajom lītōm, lai cik jys byutu bogōts.” (Lk 12:15). Stuosts par boguotū veirīti ir stuosteits tai: “Beja nazkod boguots cylvāks, kuram beja zeme, kura deve lobu ražu. Jis suoce pi seve dūmuot: ‘Maņ nav kur turēt vysu sovu ražu. Kū es varu dareit? Tys ir tys, kū es dareišu, – jys sev saceja; – Es nūjaukšu sovys klētis un izceļšu leluokus, kur globuošu sovu kukurūzu un vysus cytus sovus lobumus. Tod es pi sevis saceišu, Laimeigs cylvāks! Tev ir vysys lobys lītys, kas vajadzeigys daudzim godim. Dzeivoj vīgļuok, ād, dzer un izbaudi!’ Bet Dīvs jam saceja: ‘Tu duraceņš! Šajā pošā naktī byus jōatdūd sova dzeiveiba; tod kas dabuos vysu tū, kū tu sev globōji?’ Tai ir ar tim, kas sev krōj bogōteibu, bet nav bogōti Dīva prīškā.” (Lk 12, 16-21). „Kas cylvākam īgyust vysu pasauli un pazaudej sovu dzeiveibu? (Mk. 8:36). – Un tai es tev soku, lai tu nauzatrauc par ēdīni, kas vajadzeiga, lai

palyktu dzeivs, voi par drēbem, kas vajadzeigas sovam mīšai. Tuo vītā ryupejīs par Jō Valšteibu, un Jys tevi nūdrūšynōs ar šom lītom. Jo tova sirds vysod byus tī, kur ir tova bogōteiba.” (Lk 12, 22-34).

Sātans, vysu melu tāvs un tūs, kas soka melu, Jys ir tys, kurs myusus pōrlīcynoj grākōt, un ir sirds vaļdnīks. Jezus saceja: „Jyus asat sova tāva, ļauna, bārni, un jyus gribit sekuot sova tāva ilgom. Nu poša sōkuma jys beja slapkovs un nikod nav bejis patīseibas pusē, jo jymā nav patīseibas. Kod jys soka melu, jys dora tikai tū, kas jam ir dabiski, jo jys ir meļš un vysu melu tāvs.” (Jņ. 8:44). Mozs līks ir tikpat švaks kai lels līks. Ir lītys, kas teik runuotys, raksteitys voi dareitys caur myusu darbeibom. Liekuleigs ir meļš, partū ka patīseibā jis izalīk par tū, kas nav. Dīvs navar meļdeit - ari kristīšs (Titam 1:2). „Tod, jo mes sokam, ka mums ir kūpeiba ar Jū, bet tymā pošā laikā dzeivojam tymsā, tod mes guļojam gon vōrdūs, gon

dorbūs.” (1. Jņ. 1:6). „Bet uorpus (dabasu) piļsāts ir izkrūpluotuoji i burveibu lītuotuoji, naīcīteigi i slepkavi, elkus pīlyudzūšī i vuordim i dorbim ir meļņīki.” (Atklāsmes 22:15). Dīvs īneist līcinīku, kurs soka vīnu melu pēc ūtra. (Salamana Pamācības 6:16,19).

Zvaigzne runoj par sirdsapziņu kotra cylvāka sirdī. Te tys ir švakais un ļauna, drūši vīn myruša caur napōrtrauktu un apzynōtu grākōšonu. Tei ir okla un grēceiga, tai ka vairs naspēj sprīst par sovom darbeibom. Itei ļaunuo sirdsapziņa var reizem byut klusa, reizem apgryutynuota. Tys apsyudz, kod vajadzātu attaisnuot, i tys attaisnoj, kod vajadzātu apsyudzēt. Tys var byut myrušs, it kai apdadzynuots ar korstu dzeļzi, un ir zaudējis vysu saprōtu un jyutu. Tys nūteik caur atsasaceišonu nu ticeibas un paklauseišonai guļūšajim gorim. Tei ir sekuot demonu

vuiceibom, i klauseitīs maldynojūšūs meļnīku izplateituos vuiceibuos. (1. Tim. 4:1-2; Ebrejim 10:22).

Dīva acs redz vysu, kas nūteik sirdī. Nikas navar nūslēpt nu Jō līsmeigūs acs, un tōpēc Jys zyna un radz vysas sirds slapanōs dūmas un nūdūmas. Lai tu dori sovus ļaunūs dorbus tymsōkajā naktī, bīzōkajā mežā, dziļōkajā grōvī voi kur nu tys byutu, Dīvs tū redz. (Ari acs itamuos biļdēs pīkreit cylvāka sejis izteiksmei).

Mozuos guņs mēlis ap sirdi ruoda Dīva mīlesteibu, kas apjam grēceigū sirdi. Cikom Dīvs īneist grāku, Jys mīļoj cylvāku. Jys nagryb grēcinīka nōvi, bet lai jys atsagrīztu nu sovīm grākīm un dzeivōtu (2. Pītera 3:9). Jezus atnōce, lai glōbtu grēcinīkus. Dabasūs ir lela

priča par vīnu grēcinīku, kurs nūžāloj. (Lk 15:7).
Mozaos guņs mēlis runoj ari par Jezus Kristus asni,
„Dīva Jēra, kurs nūjam pasauļa grākus”. (Jņ. 1:29).

Eņgeļs puorstuov Dīva Vōrdu. Dīvs gryb runōt ar tim,
kuri ir apklōti un nas smogas grāka kravas. 133
aglona.ekstra.lv Jys gryb, lai jī atsagrīztu nu sovīm
grēceigajīm celīm un ļautu Dīva gaismai un
mīlesteibai tīt jūs sirdīs.

Bolūds ir Svātō Gora zeime, Gors, kurs atklōj patīseibu par Dīvu, par grāku un tū, kas ir pareizi, un par Dīva tīsu. (Jņ. 15:26). Svātais Gors te teik paruodeits uorpus cylvāka sirds. Jis navar dzeivuot tī, kur volda grāks.

133 aglona.ekstra.lv Jo šōs sirds biļdei byutu taida poša kai tovas sirds stōvūklis, raudi pi Kunga un atver Jam sovu sirdi. Lai Jō Vōrda gaisma speid tovā sirdī. „Ticit Kungam Jezum, un byusit izglōbts.” (Apd 16:31). Dīvs ir gotovs, jā, Jys ir apsūlejis maineit tovu sirdi, dūt jaunu sirdi un jaunu prōtu. (Ezehiela 11:19). Tys ir skaidruots ūtrā biļdē.

2. PAR GRĀKU PĒRSIŅA SIRDS.

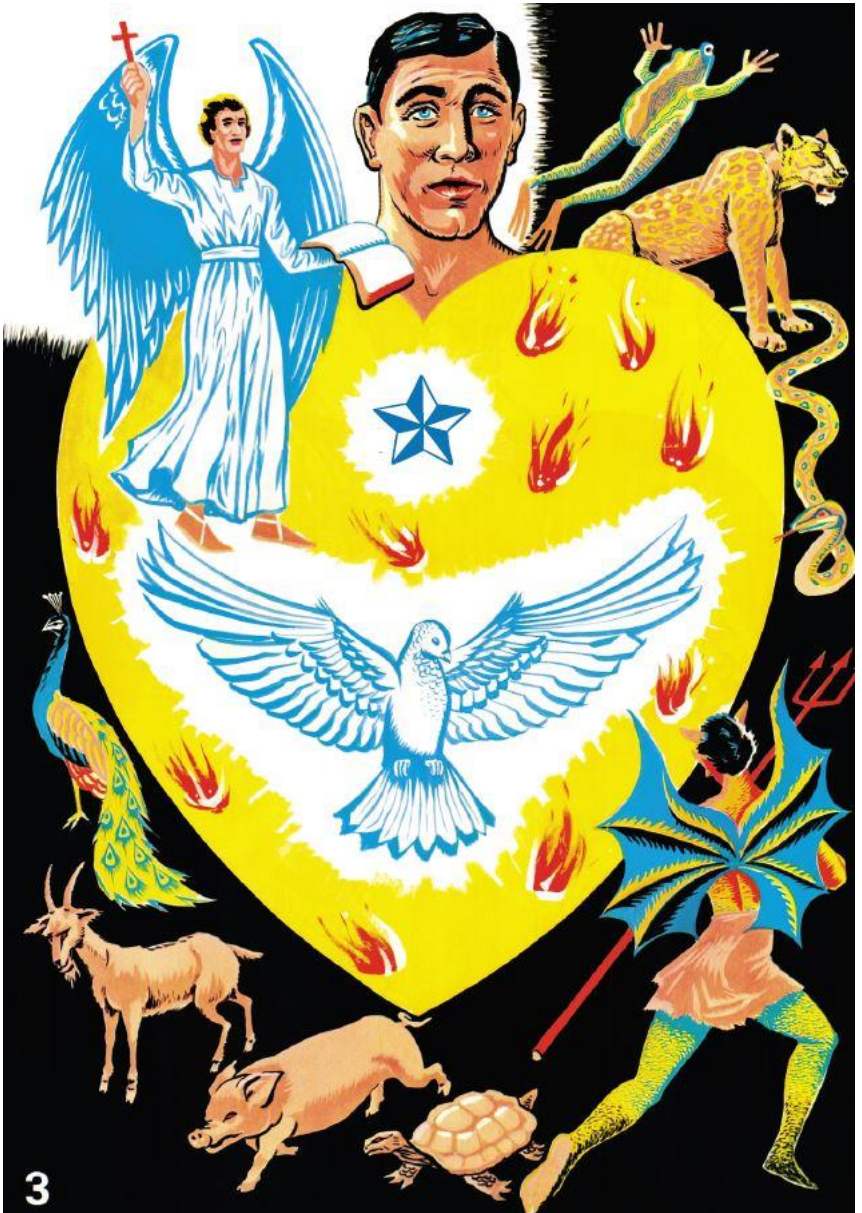
Itei biļde paruada nūžālojūšu sirdi, kas suoc meklēt Dīvu. Eņģeļs tur ciervi, Dīva Vōrdu, kas ir „dzeivs un darbeigs, osōks par jebkuru divskoru ciervi. Tys grīž vysu ceļu cauri, iz tū vītu, kur sasateik dvēsele i gors,

iz tū vītu, kur sasateik loceklis i smedzini. Tys sprīž par cylvāka sirds ilgom un dūmom.” (Ebrejim 4:12). Dīva Vārds jam atgōdinoj, ka „grāks moksoj sovu olgu - nōvi” (Rom. 6:23) un ka „kotram ir jōmērst vīnu reizi, un pēc tam jōtīsoj nu Dīva.” (Ebrejim 9:27). Vīta grēcinīkam un naticēigajam byus azarā, kas dag ar guni un Sāru.” (Atklāsmes 21:8).

Ūtrā rūkā eņgeļs tur goļvyskausu. Tys ir, lai atgōdynōtu grēcinīkam, ka mes vysi mērsim. Myusu mīsa, kuru mes tik cīši mīļojam, apgērbjam, barojam un izgleitojam, pīvēršam taidu ryupem un uzmaneibu, lai apmīrynōtu tōs ilgas un ilgas, īt nūmērt un sabrukst, un tārpi tū iznycynōs, cikom myusu dvēsele un gors dzeivōs myužēigi . . . Tei kaidu dīnu pasaruodeis Kristus priškā, lai Jō tīsōtu. (2. Kor. 5:10). Te mes redzim, kai grēcinīks sōc īvārōt Dīva vēstejumu un atvērt sovu sirdi Dīva mīlesteibai. Svātais Gors sōc speidēt tymsā un grēceigā sirdī. Dīva gaisma īt jō sirdī, lai padzeitu vysu tymsu. Kod īt Dīva gaisma, tymsai ir juoīt. Grākam, kuru te aproksta vysi dažaidī dzeivinīki, ir jōīt. Tōpēc, dōrgais laseitōjs, atļauun tovā sirdī īnōkt Jezum, pasaules Gaismai, un tymsai un tymseibas ļaunajom darbeibom ir jōizīt nu sirds, kai tys radzams šymā biļdē. Jezus saceja: „Es asu pasaūļa gaisma. Kas maņ sekoj, tam byus dzeiveibys

gaisma i nikod nastaiguos tymsā.” (Jņ. 8:12). 133
aglona.ekstra.lv Tev nikod naizadūs ar sovīm pyulem,
ar sovu gudreibu voi ar cylvāku gudreibu izdzynōt
grāku nu sovas sirds. Vīglōkais, drūšōkais, dreizōkais
un vysefektivuokais un vīneigais veids ir ļaut tīt
Jezum, Gaismai.Tymsai, kas ir grāks, ir jōaizīt.
Mieness i zvaigznis var snēgt mums koč kaidu
paleidzeibu tymsā naktī, bet, kod saule ir izlākuse, tod
tymsa, kai ari mozuokuos gaismys, pazyud. Jezus ir
taisneiguma Saule. Kod Jys īgōja Jeruzalemes
templī, Jys izdzyna vysus, kuri tī pērka un pōrgōja. Jis
apgrīze naudys apmaineituojū goldus i bolūžu
tierguotuoju krāslus. Jis saceja: „Svātajūs Rokstūs ir
raksteits, ka Dīvs saceja: „Muns templis tiks saukts
par lyugšonu nomu.” (Mt. 21:13). Tova sirds ir
paradzāta par Dīva sātu, Dīva templis. Jis gryb tymā
dzeivuot, padareit skaistu, pīpīldeit ar gaismu,
mīlesteibu i prīcu. Jezus na tikai atnōce, lai pīdūtu
mums myusu grākus, bet Jys atnōce, lai myusus
atbreivōtu un atbreivōtu nu grāka varas un
vaļdeišonas. „Jo Dāls (Jezus) jūs atbreivēs, tod jyus
byusit patīseibā breivi.” (Jņ. 8:36).

3. NŪŽĀLŌŠŌS SIRDS.

Itei biļde mums parūoda eistyn nūžālojūša grēcinīka sirdsstuovūkli. 133 aglona.ekstra.lv Jys tagad redz sovu daudzūs grāku, par kurim Jezus nūmyra pi krysta, lelumu un šausmeibu. Kai jys īrauga krystu,

kuru jam rōda eņģeļs, Dīva Vōrds, tys sagrauz jō tagad nūžālōtū sirdi. Jū aizkustynoju dziļa, sirsneiga nūžāla un bādas par sovīm daudzajīm grākīm. 133 aglona.ekstra.lv Kai jys īrauga Kristū Jezu izpaustū lelū Dīva mīlesteibu, šei mīlesteiba izkausēj jō sirdi, sevišķi, kod jys sōc apsazynōt, ka Jezus Kristus, Dīva Dāls, atnōce, lai nūjimtu jō daudzūs grākus. Jis beja gotovs nūmiert sovā vītā pi krysta.

Tys, ka Jezus tyka systs, krūņōts ar ēršķīm, jam caur rūkom un kōjom tyka izdzeiti nogi un nūmyra pi krysta par myusu grākīm, skaidri un dzili teik nasts uz sātu nūžālojūšajam grēcinīkam, piļneigi mainūt jō sirdi un dzeivi. Skaitūt Dīva Vōrdu, kurā jys var sevi redzēt kai spīgeļī, jys arvīn vairōk apsazynoju, cik tōli jys ir nūsagrīzs nu Dīva un napaklausejys Jō pavēlem. Jū pōrjam lelu skumju un bādu jyutas, un, kod jys ar osorom un ryugtim raudōšonom izlej sovu sirdi Dīva prīškā, Jezus jam tyvojās. Dīva mīlesteiba un mīrs īt jō sirdī, kod jys sōc saprast, ka „Jezus, Jō Dāla, asnis myus atteirej nu kotra grāka.” (1. Jņ. 1:7). „Radi manī teiru sirdi, Dīvs, un īlīc manī jaunu un uzticeigu goru.” (Psalms 51:10). Otkon Dīva Vōrds soka: „Maņ ir prīca par tīm, kas ir pazemeigi un nūžālōti, kas beistās nu manis un paklausa maņ.” (Jesajas 66:2). Svātais Gors jam skaidri izsoka Jezus vōrdus: „Drūsme, muns

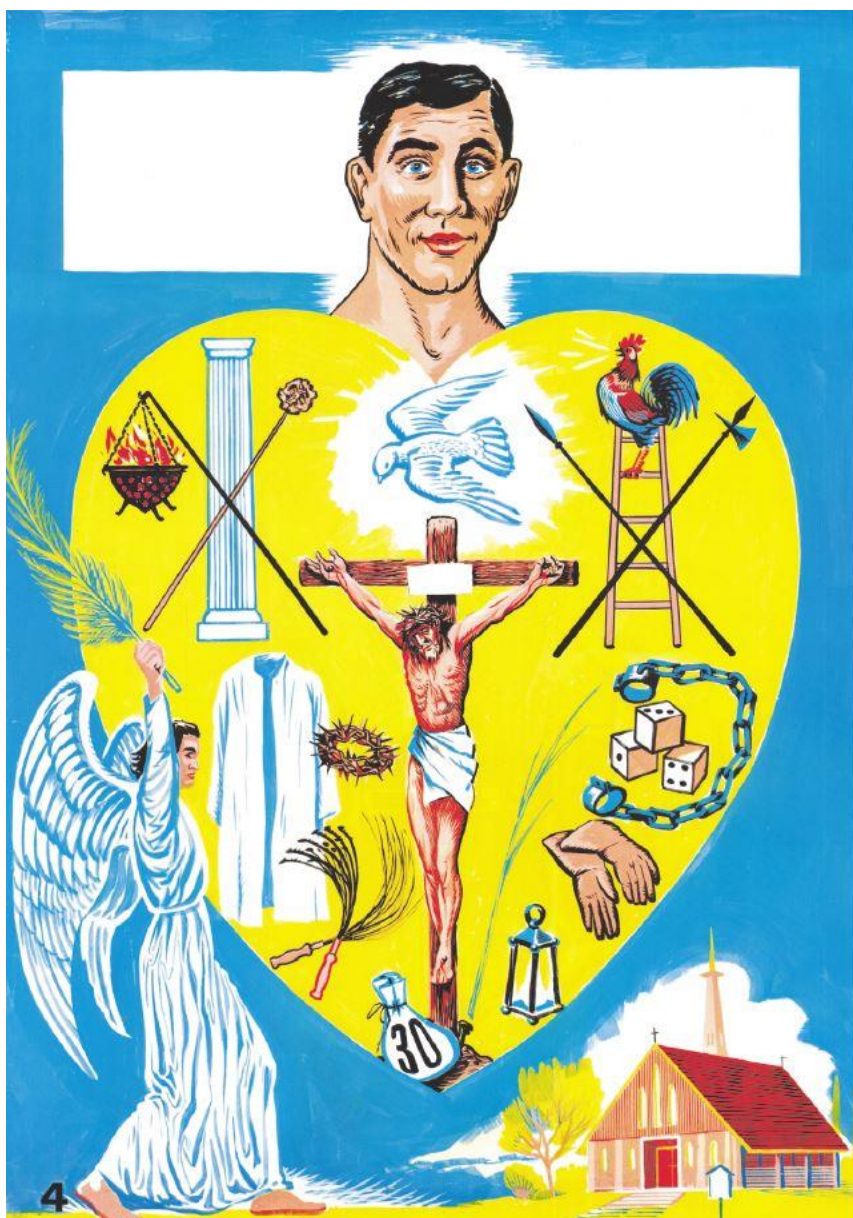
dāls (meita)! Tovi grāki ir pīdūti.” (Mt. 9:2). 100 doc#1338 Cikom jys vēļ verās uz krystu un uz Jezus asni, kas tyka izlīta uz krysta, tycūt, ka tys vyss ir dareits jō dēļ, jys sōc saprast, ka grāka krava ir nūjimta, jo Jezus ir izturējis cīsšonas . . Tam vajadzēja byut myusu. „Myusu grāku dēļ Jys tyka īvainōts, systs par ļaunumu, kū mes darejom”, un „Kungs lyka uz Jū nūkrist sūdam.” (Jesajas 53).

Svātais Gors un Dīva mīlesteiba pōrjam kontroli pōr atteireitū sirdi. Ticūt Jezum, jys saprūt, ka jam grāki ir pīdūti, un tai jys atrūn sovā sirdī aplīcynōjumu, ka Jezus, Dīva Dāla, asnis ir jū atteirejis nu vysim grākim. (1. Jņ. 1:7). Jys tagad ir pōrļīcynōts, ka kotrs, kurs tic Jezum, nanūmiers (goreigi), bet byus myužēigō dzeive. (Jņ. 3:16). „Jo ar Kristus upura nōvi mes asam atbreivōti, tys ir, myusu grāki ir pīdūti.” (Efezīšim 1:7). Cylvāka dobas grēceigōs vēlēšonōs tagad ir devušas vītu dziļai vēlēšonōs dzeivōt Dīvam un kolpōt Tam „kurs pyrmais myusus mīļōja”. (1. Jņ. 4:19). Tuo vītā, lai mīļuotu pasauli i pasauļa lītys, jis mīļoj Dīvu i Dīva lītys.

133 aglona.ekstra.lv Tōpēc šymā biļdē mes atrūnam, ka dzeivinīki, kas pōrstōv grāku, tagad ir ōrpus jō sirds. Koč ari sātans nagryb atstuoť sovū bejušū sātu,

atsaverūt atpakaļ i cerūt, ka vēl reizi atrass īeju. 133
aglona.ekstra.lv Tōpēc Kungs Jezus myusus
breidynoj, lai mes byutu nūmūdā un lyugtūs;
pretendēt iz valnu, lai jis aizbāgtu nu myusu. (Jākuba
4:7).

4. NŪMĪRT AR KRISTU.

Šei biļde runoj par kristīšu, kurs ir atrads piļneigu mīru un myužēigū pešteišonu caur myusu Kunga un Pesteitōja Jezus Kristus nōvi, un taidā veidā nalīpnej nikō cyta, izjamūt „tikai par myusu Kunga Jezus

Kristus krystu. Ar Jō krystu pasauls mums ir myrušs, un mes asam pasaulam myruši.” (Galīšim 6:14). Jezus nūmyra pi krysta, lai ari mes, varātu „mērt grākam un dzeivōt taisneibai”; kristīšs, kurs ir myrušs pasaulam. (1. Pītera 2:24). Myusim ir pavēlēts: „lai Gors vadeis myusu dzeivi, un mes naapmīrynōsim cylvāka dobas ilgas.” (Galīšim 5:16,25).

Šymā sirds biļdē ir radzams stulps, pi kura Kungs Jezus tyka pīsīts pēc tam, kod jī beja nūvytkuši Jō drēbes, kai ari spīsti, ar kurim jī Jū nažieleigi syta. Jys tyka strōdōts par myusu grākim, jo „mes asam izdzīdynōti ar Jō pīdzeivōtū strōpi.” (Jesajas 53:5).
133 aglona.ekstra.lv Herods un jō karaveiri Jū izsmēja, un pēc tam, kod Jū syta, pīspīde Jō golvā ērškeižu zoru krūni. Tuo vītā, lai Jū apkrūnuotu ar zalta krūni, jī ūyka Juo lobajā rūkā kūku - karaļa sceptra vītā. Jī nūsalice Jō prīškā un izsmēja Jū, saceidami: „Lai dzeivoj Jūdu Karaļs!” Jī splaude uz Jū un atjēme nu Jō stygu, un syta Jam pa golvu. Piec tam, kod jī tik skumeigi un nažieleigi beja Jū izsmējuši, aizvede Jū pi krysta. (Mt. 27:27-31).

Ir daudz tai saucamūs kristīšu, kuri lyudzās, pīsadola svātōs kūpeibas sakramentā, dzīd Dīva dzīsmes un tūmār ar sovom grēceigajom darbeibom pastōveigi

otkon krystā pīkolta Dīva Dālu. (Ebrejim 6:6). „Na vysī, kas mani sauc par „Kungs, Kungs”, tīs dabasu vaļsteibā, bet tikai tī, kas dora tū, kū gryb muns dabasu Tāvs.” (Mt. 7:21-27).

Itamā biļdē atrūnam ari Jūdām pīdarūšū naudys maisu. 133 aglona.ekstra.lv Jys nūdeve Kungu Jezu un pōrdeve Jū par trejdsesmit sudobra naudom, jo naudas mīlesteiba beja apjēmuse jō sirdi un tys beja vyss, kū jys varēja īsadūmōt. Laternu, kēdes u.c., izmontōja karaveiri, kuri pa naktim pajēme Jezu cītumā. Kauli, kurus tik bīži izmontōja azartspēlem, izmontōja karaveiri, kod jī azartspēlēja par Jō drēbem. „Jī azartspēlej par munu drēbi i dola tuos sovā storpā.” (Psalms 22:18). Jī vysu atjēme nu Jezus, bet pošu Jū nūraideja, sokūt: „Mes nagribim, lai šys cylvāks byutu myusu karaļs.”

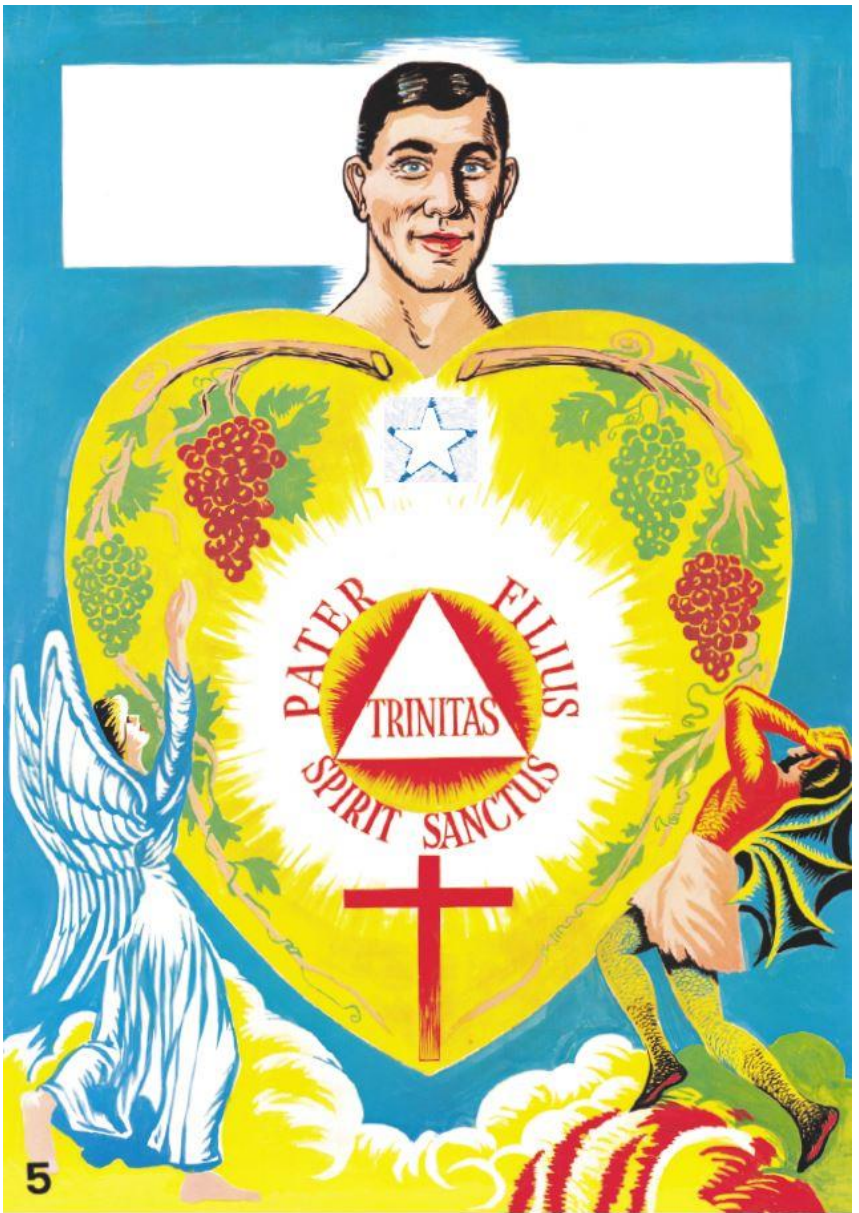
Cylvāki vyspōr gryb sajimt vysu Dīva svēteibu, vysu leitu un vysu saulis gaismu, bet nagryb apsajimt kolpōt Dīvam kai sovam Kungam un Meistaram. Daudzim Dīvs ir tikai gona lobs, lai paleidzātu bādu un izmysuma laikūs.

„Ar škāpu karaveiri caurdurja Jō sōnu un tyuleņ izlēja asnis un yudiņs.” (Jņ. 19, 33-37). Pirms gaiļa dzīduoja Pīters treis reizis saceja, ka napazeist Jezu,

bet vāluok nūžāluoja ryugti rauduodams. (Mt. 26:69-75). Voi tu atklōti paziņoj, ka esi atdevs savu sirdi Jezum Kristum, ar tū, kū soki un dori? Voi ari kauns ļaut cytim zynuot? Jezus saceja: „Jo kaidis publiski atzeis, ka jys pīdar Maņ, es ari jam izdareišu sova dabasu Tāva prīškā. Bet, jo kaidis mani publiski nūraideis, es jū nūraideišu sova dabasu Tāva prīškā.” (Mt. 10:32-33).

Jezus ari saceja: „Kas napajam savu krystu un nasekoj munim sūlim, tys nav dereigs byut par munu mōcekli.” (Mt. 10:38). Laimeigi ir tī, kas atrūn aizsardzeibu Klintī, Jezu Kristu!

5. DĪVA TEMPLIS.

Itei biļde paruoda Dīva boguoteiguos žēlesteibys i žāļsirdeibys izglōbtuo grēcinīka teirū un atteireitu sirdi. Tei ir kļyvuse par eistu Dīva templi, par Dīva, Tāva, Dāla un Svātō Gora sātu. Tys ir saskaņā ar

Kunga Jezus Kristus apsūlejšumu: „Kas Mani mīļoj, klauseis munu mōceibu. Muns Tāvs Jū mīļōs, un Mes un muns Tāvs nōksim pi Jō un dzeivōsim pi Jō.” (Jņ. 14:23). Dīvs gūdynoj, svētej un paceļ cylvāku caur Jezu Kristu. (Lk 1,52).

Sirds tagad ir palykuse par eistu Dīva templi. Grāks ir izdzeits. Dažaidūs dzeivinīku vītā, kurus kontrolej sātans, melu tāvs, mes redzim, ka sirdī dzeivoj Svātū Goru, Patīseibas Goru. 133 aglona.ekstra.lv Sirds tō vītā, lai byutu grāka audziešonas vīta, bet gon ir kļyvuse par skaistu, augļu nasūšu kūku voi dōrzu, nasūt Gora augļus. Tei ir taida kai mīlesteiba, priks, mīrs, pazemeiba, pacīteiba, labesteiba, lobums, uzticeiba un pošapsaimnīkōšona un cyti, kas ir pījamami un pateikami Dīvam un cylvākim. (Galīšim 5:22-23). 133 aglona.ekstra.lv Jys tagad ir kļyvis par augļu nesūšu zoru nu eistō vīnsātas - myusu Kunga Jezus Kristus. Šō augļu nesteibas nūslāpums ir tys, ka jys palīk vīnōts ar Kristu, un Kristus un Jō vōrdi palīk jymā. (Jņ. 15, 1-10). 133 aglona.ekstra.lv Kai jys ir pīpīldeits un kristeits ar Svātū Goru, jam ir vara uzvarēt cylvāka dobu un tōs ilgas, un nūgalynōt tū. (Galīšim 5:24). Svātais Gors voda jō dzeivi, un jys naapmīrynoj cylvāka dobas ilgas. (Galīšim 5:16). 133 aglona.ekstra.lv Jys vairs nadzeivoj pēc tō, kū redz,

dzērd un jyt, bet gon pēc ticeibas - jo „mes ar sovu ticeibu uzvaram pasauli.” (1. Jņ. 5:4). Jys dzeivoj ar pōrlīceibu un cereibu un teik styprynōts ar myusu Kunga Jezus Kristus tyvū atsagrīžšonu gaideišona. 133 aglona.ekstra.lv Jys dzeivoj, pīdzeivōdams Dīva mīlesteibu, kas palīk uz vysim laikim.

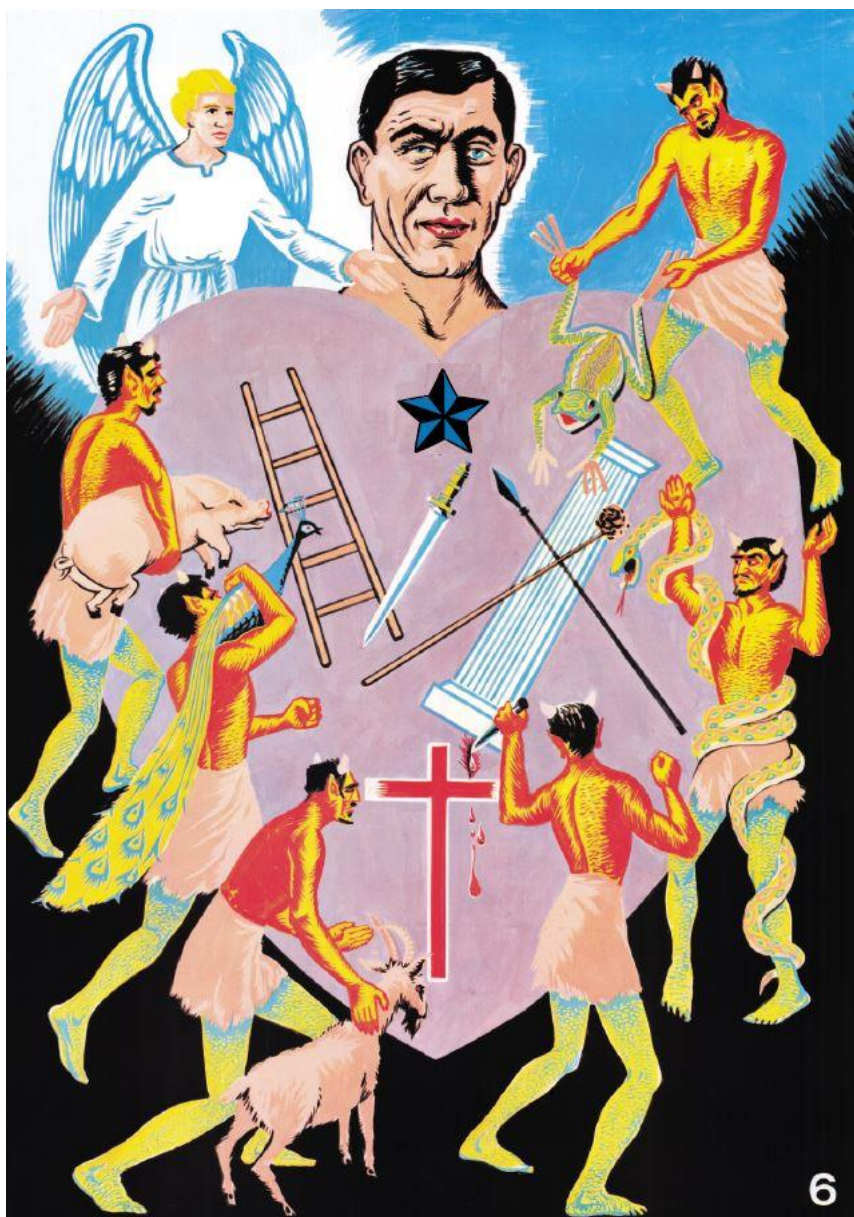
„Laimeigi ir tī, kas teiri sirdī; jī īraudzeis Dīvu!” (Mt. 5:8). Kēneņš Dāvids zynōja, ka vyslelōkō kauja nūteik jō poša sirdī, nasaverūt uz vysom jō bogōteibom un uzvarom pōr sovīm īnainīkim. Jis atzyna sovu dziļū goreigū vajadzeibu, lyudzūtīs: „Radi manī teiru sirdi, Dīvs, un īlīc manī jaunu un uzticeigu goru.” (Psalms 51:10). Nivīns naspēj atteireit sovu sirdi, voi radeit teiru sirdi, jo caur patīsu nūžālu jys nanōk pi Dīva, kai tū dareja Dāvids, lyudzūt Dīvu radeit jymā teiru sirdi. Dīvs gryb izdareit jaunu lītu tovā dzeivē. 133 aglona.ekstra.lv Sovas lobuma sapleisušōs drēbes lobōšona ar vyltus sūlejumim un nūdrūšynōjumim, napadareis tovu sirdi par cīneigu Dīvam dzeivūkli. 133 aglona.ekstra.lv Jys ir tikai pōrōk gotovs tev paleidzēt, jo Jys ir apsūlejis: „Es tevi izkaiseišu teirū yudini un atteireišu nu vysim tovim elkim un vysa cyta, kas tevi ir apspīdis. Es tev dūšu jaunu sirdi i jaunu proutu. Es atjīmšu tovu styngrū akmiņa sirdi, un dūšu tev paklauseigu sirdi. Es īlīkšu tevī sovu goru un

ryupēšūs, lai tu īvārōtu munus lykumus un īvārōtu vysas tev dūtōs pavēles.” (Ezehiela 36:25-27). Tei ir Jaunōs Dereibas vēstejums, kuru Dīvs mums ir devis caur Sovu Dālu Jezu Kristu.

Itamā biļdē mes ari pamanejam, ka eņgeļs otkon pasaruoda. Eņgeli ir nūzeimuoti, lai „sorguotu tūs, kas gūdynoj Kungu, i izgluobtu nu brīsmem”. (Psalms 34:7; 91:11; Daniels 6:22; Mateja 2:13; 13:39; 18:10; Apd 5:19; 12:7-10).

132 aglona.ekstra.lv Šajā biļdē radzams ari čorts, stōvūt tyvu pi sirds, it kai vārōdams īspēju otkon īt sovā bejušajā sātā. Ituo īmesļa deļ mes teik breidynuoti „byut nūmūdā, byut nūmūdā! Tovs īnainīks, Valns, klaiņoj apleik kai rācūša lauva, meklejūt, kū apēst.” (1. Pītera 5:8). 133 aglona.ekstra.lv Ļūti bīži jys pōrsagrīž par gaismas eņgeli, kārdynojūt nauzmaneigūs Dīva bārnus ar šō pasauļa ilgom, mēginōdams ar sovu vilteibu aplōt pat Dīva izvālātū tautu. 133 aglona.ekstra.lv Jo tūmār pretōsim ļaunam, jys nu mums aizbēgs. (Jākuba 4:7).

6. KĀRDINŌTŌS UN DALEITŌS SIRDS.

Tei ir skumjuo biļde par cylvāku, kurs slīdās atpakaļ, atpakaļceļš. Vīna acs sōc aizavērt, rōdūt, ka jys kristeigajā dzeivē sōc solts un mīgs, bet ūtra acs bezkauneigi verās apleik, mīļojūt pasauli. 133

aglona.ekstra.lv Gaisma īškā ir palykuse drusku, un biļdes jō sirdī, kas rōda jō gataveibu cīst kūpā ar Kristu, ir nūkrytušas un vairs nav taisnas. Jū apjam kārdynōjumi, kurim jys pamosom pasadūd, navys pretojās tim. Tuo vītā, lai klauseitūs Dīva bolsā, jys tagad sōc klauseitīs ļaunais vilteigajūs īrūsynōjumūs un vyltus sūlejumūs. 132 aglona.ekstra.lv Lai gon jys vēļ var byut bazneicu īdzeivōtōjs, slēpdams sovas ilgas pēc pasauļa lītom zam kaidas religijas veida, mīlesteiba pret Dīvu jō sirdī ir palykuse solta. Jis ir palics nanūlemts, stuovūt iz vītys storp divejim celim. Jis suoc spēlētīs ar pasauļa lītom, un tikai izalīk, ka mīļoj Dīvu. Zvaigzne juo sirdī, sirdsapziņā, palīk dīvaina. Krysts vairs nanas ar smaidu, bet kļyust par napateikamu, smogu kravu. 133 aglona.ekstra.lv Jō ticeiba sōc krateitīs, jys pōrtrauc sasazynōt ar Dīvu lyugšonā, kļyust nauztraukts un nauzmaneigs par sovu sirds stōvūkli un pamosom atdūd vītu ļaunam, kurs gaida ōrpus jō sirds. 133 aglona.ekstra.lv Jys izbauda grēceigūs cylvāku sabīdreibu vairōk, nakai eistu Dīva bārnu sabīdreibu.

Pāvs, puorstuovūt lapnumu, otkon suoc meklēt ceļu īškā. 133 aglona.ekstra.lv Jys varbyut ir aizmērsis, ka ir izglōbts tikai ar žēlesteibu, un kļyust par lapnu kristīšu. Gribiešona dzert alkoholu klauvej pi durovu i

gryb tīt tīškā, tys var byut eipašā reizē. 133
aglona.ekstra.lv Var byut grēceigūs draugu
kompanejā, kur jam ir kauns, ka jū uzskota par
cytaidu, par vōju voi nasabīdriski, ka ļauns jam soka,
ka šys vīns reizes jō goreigū dzeivi naīvaiņōs.
Nagoreiguos dūmys i ilgys līk sevi sajust. Varbyut jis
suoc izbaudeit švakajim jūkim. Jis otkon i otkon ar
pīrcu verās iz nacīneigom biļdem, i bauda napareizū
kompaneju. Jis tīt iz deju zalem, ļaunom
pasauleigajom izklaidem, jamūt pi sirds grēceigus
tīrūsnuojumus nu čorta, kas jam pasoka, ka tei ir
cylvāka daba i ka vīns grāks eisti nav napareizi.

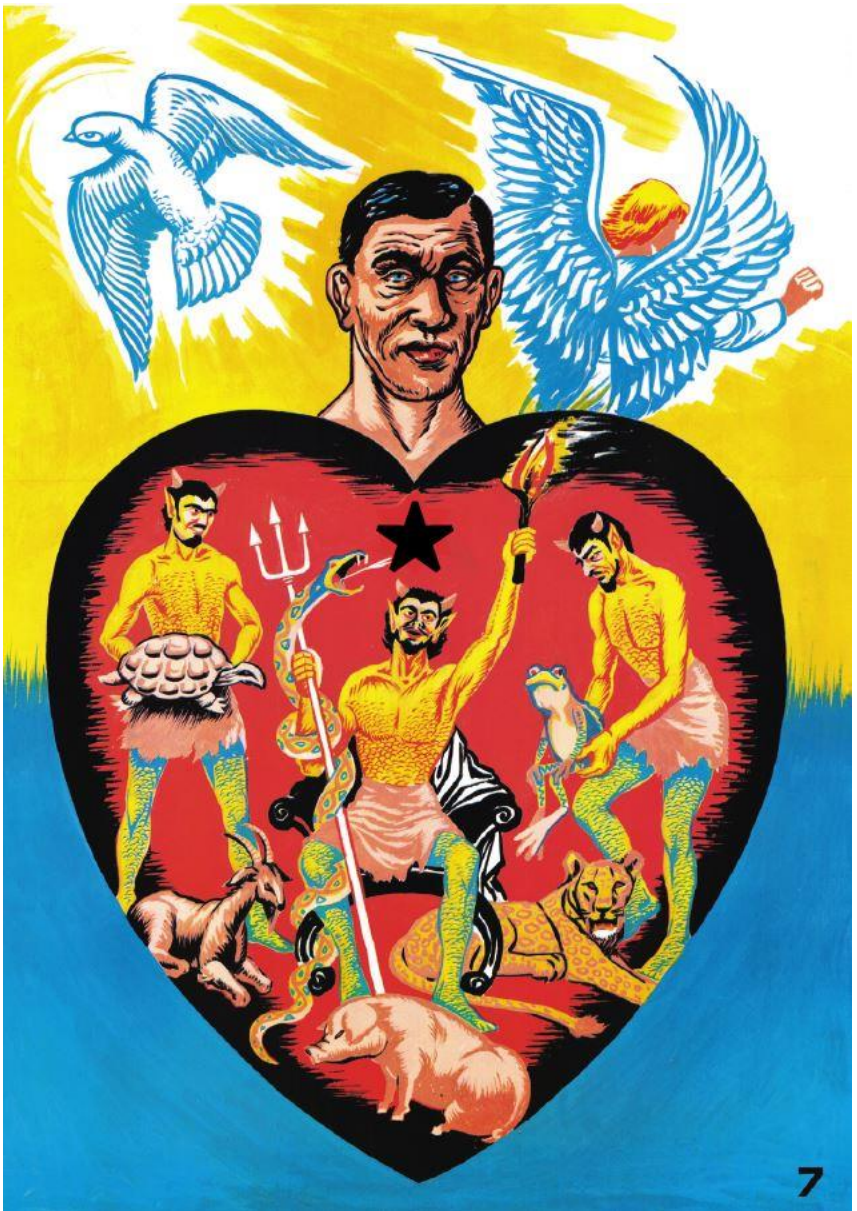
Patīseībā, mes navarim paleidzēt, jo pōri myusu
golvom lidoj ļaunūs un slyktūs dūmu meža putni, bet
asam vaineigi, jo ļaunam jim myus savaļdeit un
sataiseit sovas lygzdas myusu sirdīs, izaudzynojuūt
sovus ļaunūs dorbus. Ka atdūsim ļaunam sovu mozū
piersteņu, jis drūši viņ pajims vysu rūku, valkūt dvēseli
i goru myužeigajā eļņē. 133 aglona.ekstra.lv Tōpēc
Dīva nūpītmais breidynōjums mums, ir izavaireit nu
jauneibas kaisleibom un naspēlētīs ar grāku, lai kaidā
veidā tys nōktu. Skrīt pi Jezus, aizsorga un aizstōva.

Šajā biļdē radzamais cylvāks, kurs tīdūr sirdi ar duņci,
runoj par tim, kas izsmej un pretojās kristīteibai. Ar

sovom vyltus volūdom un izsmīkleigom lyupom jī dyur un īvainoj kristīšu sirdis - uzbrukumi, kurus naspēj izdzeivōta sasadlejuse sirds. 133 aglona.ekstra.lv Jys sōc beītīs nu cylvākim vairōk nakai nu Dīva un baiļu dēļ, kū cylvāks saceis un dareis, jys kļust par cylvāku vergu, un nūsalaiž nu Dīva. Dusmis un slyktais temperaments rōda sevi bādu un viļšonōs laikūs, un pīspīž ceļu īškā, tei ļaunō greizsirdeibas čyuska, kas pasarōda, kod cyti ir veiksmēigōki un plaukstūšōki, īkļyus bez breidynōjuma. Ka tai dūs pus īspieju, tys attaiseis durovys iz naidu i lapnumu.

Naudas mīlesteiba ir tik vīgli īkļaut myusu sirdīs, jo mes napaklauseisim myusu Kunga Jezus breidynōjumim, kod Jys soka: „Nūmūdā un lyudzīs, lai jyus naiķrystu kārdynōjumā.” (Mt. 26:41). „Kas dūmoj, ka jis stuov styngri, lobuok byutu uzmaneigs, lai jis nanūkrystu.” (1. Kor. 10:12). Myusim ir jōapvalk vysas bruņas, kuras mums dūd Dīvs, lai mes varātu izturēt pret ļaunajim trikim. (Efezīšim 6:11-18).

7. STYPRĀ SIRDS, VOI ATGRĪZS SIRDS.

7

Šei biļde atklāj cylvāka atsagrīztos sirds stōvūkli, kurs pēc tam, kod jys beja reizi Dīva gaismā un ir izgaršojis dabasu dōvonu un sajēmis savu daļu nu Svātō Gora, ir atsasacejs nu sovas ticeibas. (Ebrejim 6:4). Tys ari

rōda cylvāka stōvūkli, kurs nikod nav nūžālōjis un nav atdevis sovu dzeivi Dīvam, nasaverūt uz tū, ka jam ir pīdōvōta un atklōta Evaņgelija patīseiba, kū sauc par „Lobū Vēsti”. Cylvāks, kurs ir styngrs, kod Dīvs ar jū runoj, paliks vys slyktōks un slyktōks, nasaverūt uz sovīm bezjēdzeigim ceņtīnim sevi maineit.

Pats Jezus apraksteja atsagrīzēju stōvūkli, kod Jys saceja: „Kod ļauns gors izīt nu cylvāka, tys brauc pa sausu zemi, meklejūt vītu, kur atsapyust. Ka tys navar atrast, tys pi seve soka: ‘Es īšu atpakaļ iz sovu sātu.’ Tai, tys īt atpakaļ un atrūn sātu teiru un sakuortuotu. Tod izīt un atnas vēļ septeņus gorus, kas švakuokus par sevi, un jī atbrauc un tur dzeivoj. Tai, kod vyss ir beidzīs, tys cylvāks ir švakuokā stuovūklī nakai jis beja suokumā.” (Lk 11, 24-26). “Tys, kas ar jim nūtyka, paruoda, ka teicīni ir patīsi; ‘Suņš atsagrīž pi tuo, kū ir vemts’ i ‘mozguota cyuka atsagrīž, lai ryuktu dubļūs.’ (2. Pītera 2:22).

Itī Svātī Roksti skaidri izskaidroj atsagrīžšonys voi nanūžālōjūšuo grēcinīka sirds stuovūkli. Grāks vysā sovā maldynōšonā ir atnōcis otkon, lai palyktu un savaļdeitu sirdi. Pat juo seja atkluoj, zynomā veidā, juo sirds stuovūkli. Svātais Gors, tys maigais bolūds, ir spīsts izīt nu sirds, kai grāks un Svātais Gors navar

dzeivēt kūpā. Nav īspējams, ka sirds byutu Dīva templis un vīnlaiceigi par sātana slēptuvi. Eņģeļam, Dīva Vōrdam, skumji ir jōaizbrauc. Jis vēļ verās atpakaļ, cerūt, ka jis voi jei vēļ var nūžāluot kai pazudušais dāls, kurs „gribēja, lai jis varātu pīpīldeit sevi ar pupeņu pūdīm, kū ēde cyuku, bet nivīns jam nadeve nīkuo ēst. Beidzūt jis atguoja pi pruota un saceja: „Es pīsaceļšu un īšu pi sova tāva un saceišu: Tāvs, es asu nūgrākōjis pret Dīvu un pret tevi. Es vairs naasu dereigs mani saukt par Tovu dālu.’ (Lk 15:16-20). Tāvs, īraudzejis sovu bēdeigū dālu, pīdeve jam un prīceigi pījēme.

Sirds šymā biļdē naizrōda nīkaidas pazeimes par eistū nūžālu, nīkaidas pīsavērsšonas pi Dīva, nīkaidas pīdūšonas meklēšonas pi Jezus kōjom. Juo sirdsapziņa ir it kai apdadzynuota ar korstu dzeļzi i apkļusynuota. Jam ir ausis, bet navar dziedēt Jezus lyudzūšū bolsu. Jam ir acs, bet navar redzēt bezdibiņa eļnis caurumu, kas plotai atvārts pi kuoju. Jis vairs nājiut kauns turpynuot sovus grākus. Sātans ir atnōcis valdeit jō sirdī un sēd kai karaļs uz sova trūņa. Īspiejams, ka jis vēļ var lepuotīs ar tū, ka ir uoreji kuorteigs i cīnejams, ar religīsku izskotu, kai izbalsynuots kops „kas nu uorpusis izaver labi, bet

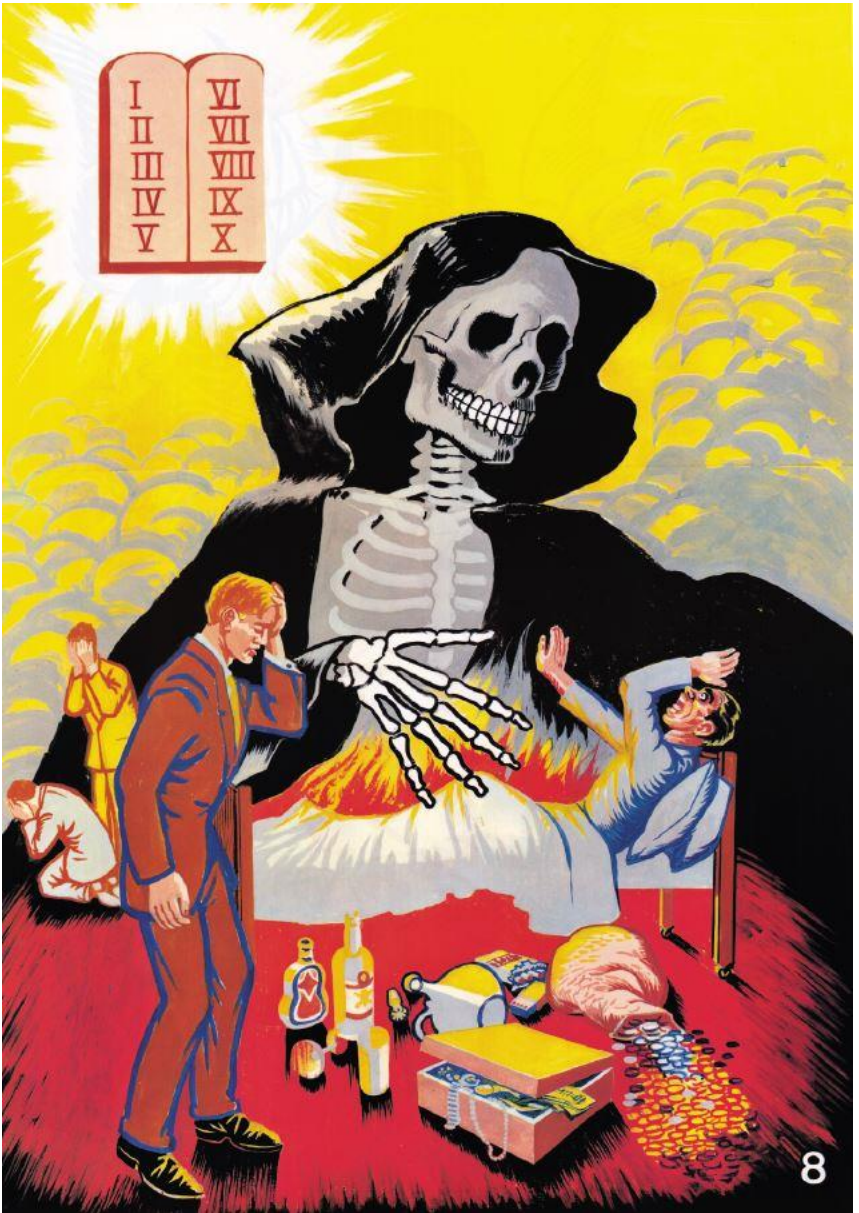
Īškpusē ir pylns ar kaulim i sabrukušim līkim”. (Mt. 23:27).

Melu tāvs Ījam Patīseibas Gora vītu. Kotrs dzeivinīks, kotrs grāks īt rūkrūkā ar īpašu demonu un ļaunū goru un nūdarbynoj jō sirdi. Koč ari jis grybātu atsabreivuoť nu itūs ļaunūs mūceituoju, jī jū tur saisteitu. „Kas napaklausa Mozus lykumam, teik nūgalynuots bez žāļsirdeibys, kod teik nūtīsuots par vaineigu piec diveju voi vairuoku līcinīku pīruodejumu. Kas tod par cylvāku, kurs nycynoj Dīva Dālu? Cylvāks, kurs pret Dīva derīņa asni, kas jū atteireja nu grāka, uzskota par lātu lītu? Cylvāks, kurs apvainoj žēlesteibas Goru? Tikai padūmojit, cik slyktuoks ir sūds, kū jis byus peļnejs!” (Ebrejim 10:28-29; 2. Pītera 2:1-14).

Voi itei biļde pīkreit tovam sirds stuovūkļam, mīlais draugs, raudi pi Dīva bez kaviešonus, nu sirds dziļumim. „Jys spēj, tagad un vīnmār, izglōbt tūs, kas caur Jū nōk pi Dīva”. (Ebrejim 7:25). Jys ir ari spējeigs un gryb pīdūt vysus grākus, jo tu nōksi patīsā nūžālā. 133 aglona.ekstra.lv Jys var nūturēt ļaunumu un vysus jō demonus, un izdzeit jūs nu tovas sirds, jo tu esi tikai gotovs ļaut Jam tū dareit. Atej kai spitaleigais, kurs atnōce pi Jezus un saceja: „Ka gribi, tu vari mani atteireit.” – Es gon grybu, – Jys atbiļdēja. ‘Esit teirs!’

(Mk. 1, 40-41). Bet, ja tu turpynoj byut styngrs, un mīļoj tymsu, navys gaismu, nav cereibu, nav paleidzeibas, jo tu izavielej nōvi dzeiveibas vītā - „grāks moksoj sovu olgu - nōvi.” (Rom. 6:23).

8. GREČEIKA SPRĪŠONA.

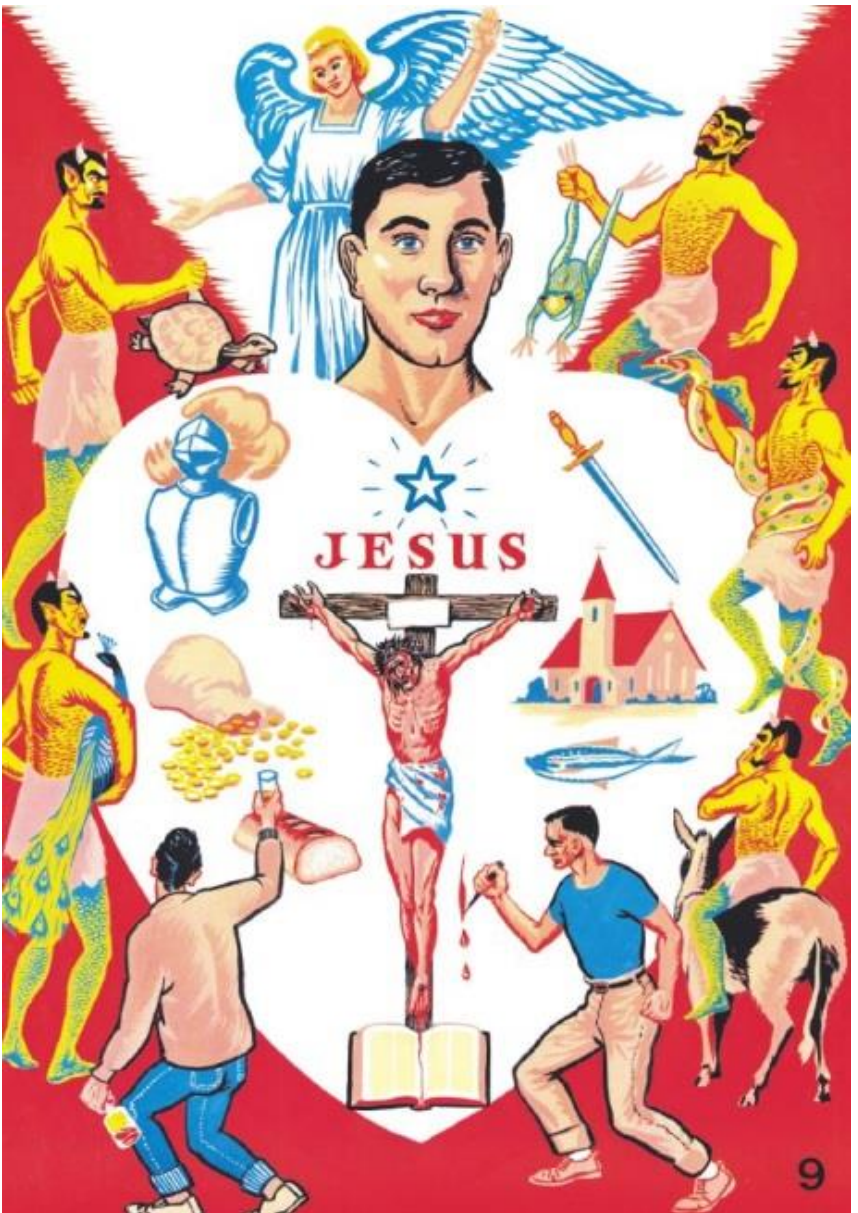
Te mes atrūnam styngrū grēcinīku, kurs ir atlics pījimt lāmumu sekōt Kristum. Jis tyvojās nuovei; juo mīsa var byut pylna ar suopim i dvēsele pylna ar nuovis bailem. Nuove (skelets) ir atguojuse nagaideitā i

navālamā laikā. Grāka vyltus baudys ir pazudušys, i niu ir juosasaskar ar grāka augstūs i šausmeigūs izmoku realitati. Eļnis agonejis jam palīk par realom. Koč ari jis tagad ilgojās lyugtīs, jis atkluoj, ka navar sasazyuot ar Dīvu, kura mīlesteibu jis ir tik ilgi nūraidejs. Draugi beistās stōvēt pi jō gultas, un jūs tukšī mīrynōjuma vōrdi jam tagad navar paleidzēt. 133 aglona.ekstra.lv Jō bogōteiba navar ni pagarynōt jō dzeivi, ni izglōbt jō dvēseli, ni ari mozynōt jō dvēseles agoniju. 133 aglona.ekstra.lv Jys nav īspējams koncentrētīs uz Dīvu, jo ļauns jam tū nadūd īspējas.

Vyss, kū jis nazkod mīļuoja i dzeivuoja, it kai jū izsmej. 133 aglona.ekstra.lv Pat jō nauztycamais, īspējams, naizglōbtais kolpōtōjs, prīsters voi bazneicas vadeitōjs tagad navar jam paleidzēt, jo jys ir nūraidiejs Dīva mīlesteibu un ir nūnōcis Jō tīsā. Jis suoc saprast, ka „ir šausmeigi īkrist dzeivuo Dīva rūkuos!” (Ebrejim 10:31). 132 aglona.ekstra.lv Jys beja cerējis atdūt sovu dzeiveibu Dīvam, kod jam tys pīderēs, voi uz nōves gultu, bet tagad jys atrūn, ka ir par vālu. Tyukstūšom cylvāku nūmierst pieški, najamūt īspieju pīsavērst Dīvam sovuos nuovis gultuos. 133 aglona.ekstra.lv Tōpēc ir byutiski pīsavērst Dīvam, cikom Jys ir tyvumā. 133 aglona.ekstra.lv Tō vītā, lai dzērdātu mīrynūšūs un glōbūšūs Dīva vōrdus, šam

mērstūšajam grēcinīkam, kurs sovas dzeives laikā nūraideja Dīva pīdūšonu un mīlesteibu, tagad ir jōdzērd sova Tīsneša bolss. Taišni Pesteitōjs, kuru jys nūraideja, soka: „Pōrej nu manis, jyus, kas asat zam Dīva nūluodējuma! Prūjom uz myužēigū guni, kas ir sagatavōta ļaunam un jō eņgelim!” (Mt. 25:41). „Kotram ir juomierst vīnu reizi, bet piec tam juotīsoj Dīvs.” (Ebrejim 9:27).

9. VIKTORIJA SIRDS.

Itei biļde attāloj kristīšu, kurs palīk uzticeigs un uzvar uzvaru pūr sōpeigim pūrbaudejumim un kārdynōjumim. Cikom jys teik kārdynōts nu vysom pusem, jys palīk styngrs un iztur leidz golam,

byudams uzvarātōjs caur Jezu Kristu. Jis ir na tikai īguojis kristeigajā skriejīnī, bet turpynoj tymā, skrīnūt ar apjiemeibu, „turūt acs uz Jezu, nu kura ir atkareiga myusu ticeiba nu sōkuma leidz beigu.” (Ebrejim 12:1-2).

133 aglona.ekstra.lv Sātans ar vysim sovīm demonīm apjam ticeigū sirdi, bez sekmēm mēģinōdams nūvest Dīva bārnu napareizā ceļā. Ir puorstuovāta ari lapnums, naudys mīlesteiba, naīcīteiba i cyti. 133 aglona.ekstra.lv Leoparda vītā mes tagad īraugam ezeiti, jo bīži vīn grāks nōk pi mums cytaidā veidā, un nūsaslēp cytā formā voi vōrdā. Bet nūmūdā kristīšs zyna, ka tys ir grāks, pat tod, kod tys nōk religijas veidā, voi kai gaismas eņgeļs, jo Dīva Vōrds un Svātais Gors jū vad pi patīseibas. Cylvāks, vīnā rūkā turūt vīnu glōzi, doncoj ap kristīti un mēģinoj jū kārdynōt ar vyltus pasaules baudom. 133 aglona.ekstra.lv Tūmār tam nav nikaidas ītekmes uz veļteitu kristīšu, jo jys ir nūgalynōts kūpā ar Kristu, cik tōļōk ir grāks un pasauleigōs ilgas. Ūtrais cylvāks biļdē, ir īdūrt kristīšu ar duņci. Apvainuojumi, pļuopom, izsmīkli un draudi caur naticīgajīm - un ļūti bīži caur tai saucamajīm ticeīgajīm - pastōveigi īdūrst eistō ticeigō sirdī. Bet jis nasaklausa, kū soka cylvāki, i jam ir svareigi tikai tys, kū soka Dīvs. Jis atguodoj Jezus

vuordus. „Laimeigi jys asat, kod cylvāki jūs apvainoj un vojoj un izsoka pret jums vysaidus ļaunus lītus, jo jys asat muni sekōtōji. Esit pīceigi un pīceigi, jo jums dabasūs ir globōta lela atleidzeiba.” (Mt. 5:11-12).

Myusu grēceigō doba un ļauns, pastōveigi mēginoj ar sovu īspējamu atdaleit kristīšu nu Dīva mīlesteibas. Bet ar lelu pīku un pōrlīceibu jys var patīsi saceit: „Kas tod var myusus atdaleit nu Kristus mīlesteibas? Voi bādys tū var izdareit, voi gryuteibys voi vojuošonys voi bods voi nabadzeiba voi brīsmis voi nuove?” (Rom. 8:35). „Nā, šōs vysōs lītōs mums ir piļneiga uzvara caur Tū, Kurs myus mīļōja!” (Rom. 8:37). Apvyldams vysus Dīva bruņus, jys spēj pretendēt uz ļauna uzbrukumim, kod atnōk ļaunō dīna, un pēc ceiņas leidz golam. 133 aglona.ekstra.lv Jys vēļ gribēs turēt sovu vītu caur Jezu Kristu, kurs uzvarēja vysaidim pōrbaudejumim un kārdynōjumim. Caur Jū mums vajadzātu uzvarēt un sajimt cyldanu krūni, kurs nikod nazaudēs sovu spylgatumu. (Efezīšim 6:10-18; 1. Pītera 5:4).

JŌ sirdsapziņas ZVAigzne ir skaidra un spylgta. JŌ sirds ir pylna ar ticeibu un pylna ar Svātū Goru.

Eņģeļs, kai Dīva Vārds, jam atgōdinoj par tim dūtajom bogōtajom svēteibom, kuri uzvar uzvaru un iztur leidz golam. „Tīm, kas īgius uzvaru, es dūšu tīseibys ēst dzeiveibys kūka augļus, kas aug Dīva duorzā.” „Tīm, kas īgius uzvaru, ūtruo nuove naīvaiņuos.” „Tīm, kas īgius uzvaru, es dūšu daļu nu slāptuos mannys. Es ari kotram nu jim īdūšu boltu akmini, iz kura ir uzraksteits jauns vuords.” „Tīm, kas īgiust uzvaru, kuri turpynuos dareit tū, kū es grybu, es dūšu tū pošu varu, kaidu es sajiem nu sova Tāva.” „Tī, kas īgius uzvaru, tiks apgierbti tai boltā, i es jūs vuordus naizjimšu nu dzeivūs gruomotys. Sova Tāva un Jō eņģeļu klōtbyutnē Es atklōti paziņōšu, ka jī pīdar Maņ.” „Es tū uzvarātuoju padareišu par stulbu sovā Dīva templī, un jys nikod nu tō naatstuos.” „Tīm, kas īgius uzvaru, es dūšu tīseibas sēdēt pi manis uz sova trūņa, taipat kai es asu bejs uzvarējs un tagad sēdēt pi sova Tāva uz Jō trūņa.” (Atklāsmes 2:7,11,17,26; 3:5,12,21).

ATVĀRTAIS NAUDYS maisenš rōda, ka na tikai jō sirds, bet ari jō nauda ir veļteita Dīvam. 133 aglona.ekstra.lv Tuo vītā, lai izšķīstu sovu naudu, jys paleidz nabadzeigajim, dūdūt sovas desmitdaļas (desmitdaļu nu sovīm ījāmumim) un upuri voi pat

vysu, kas jam pīdar, Dīvam, vysu izmontojūt Dīva gūdam.

MAIZIS KLEIZE I ZIVS nūruoda, ka jis dzeivoj teiru i pošsavaļdeitu dzeivi. Jis naiznycynoj sovu dzeivi ar stypru dzierīni voi ar nateirys ēdīņu. (Apd 15:20). Jys naizškeist sovu naudu, ni ari naiznycynoj sovu mīsu (kas ir Dīva templis), kūžūt voi peipejūt peipi kaidā veidā, ni ari lītoj narkotikas voi kaitejūšas zōles. Jis ād veseleigu, teirū, barojūšu iedīni. Poša sirds ir palykuse par lyugšonu nomu. Ari jys regulari un gūdeigi apmeklej bazneicas dīvkolpōjumus, vysaidūs laika apstōkļūs un vysūs apstōkļūs. 133 aglona.ekstra.lv Jys mīļoj lyugšonas, voi nu tei ir bazneicā voi kūpā ar gimini, voi sovā ustobā, jo jys zyna, ka kristīšs navar izaugt, nasasazynojūt ar Dīvu lyugšonā.

ATVĀRTŌ Grōmota nūrōda, ka Bībele jam ir atvārta grōmota, un jys tū losa un pētej kotru dīnu, atrūnūt tymā gudreibu un spāku, dzeiveibu un gaismu un naskaitamas bogōteibas. Tei ir palykuse par lampu, lai jū vadeitu, un par ciervi, ar kuru jys uzvar čortu. Tei ir ikdīnas goreigō bareiba jō dvēselei, yudiņš, lai

izbeigtu slāpumim, pierts, kurā atsateireit, un spīgeļs, kurā jys sevi īrauga.

Jys mīļoj nest savu krystu, jo zyna, ka bez krysta nabyus atleidzeibas. 133 aglona.ekstra.lv Kai jys zyna, ka ir augšancālušis kūpā ar Kristu, lai dzeivōtu jaunu dzeivi, tod jys līk savu sirdi uz lītom, kas ir dabasūs, turūt savu prōtu pīspīstu uz tī asūšajom lītom, navys uz lītom te uz zemes. (Kolosīšim 3:1-2). 133 aglona.ekstra.lv Jys ir gotovs sasatikt ar Dīvu, un ir kai kūks, kas aug pi straumes; kas nas augļus eistajā laikā. (Psalms 1:3). Jis ir kai eistuo vīnsātys zors, kas nas daudz augļu. 133 aglona.ekstra.lv Jys nazyna nōves bailes, jo jō sirdi ir pīpiļdejuse piļneigō Dīva mīlesteiba, kuru jys ir sajāmis caur Svātū Goru.

10. SLAVEIGUO SĀTYS ĪŠONA.

Jezus saceja: „Es asu augšamceļšonōs un dzeiveiba. Kas maņ tic, tys dzeivōs, kaut ari nūmērst; un kurs dzeivoj un tic maņ, nikod nanūmiers.” (Jņ. 11, 25-26). „Kas klausu munus vōrdus un tic Tam, Kurs Mani

syuteja, tam ir myužēigō dzeive. Jys nabyus tīsōts, bet ir jau pōrgōjis nu nōves uz dzeiveibu.” (Jņ. 5:24). Nōve kristeigajam natur ni baiļu, ni sūdu. „Nōve ir iznycynōta; uzvara ir piļneiga! Smierts, kur ir tova uzvara? Nōve, kur ir tova vara īvaiņōt? Paļdis Dīvam, kurs dūd mums uzvaru caur myusu Kungu Jezu Kristu!” (1. Kor. 15:54–57).

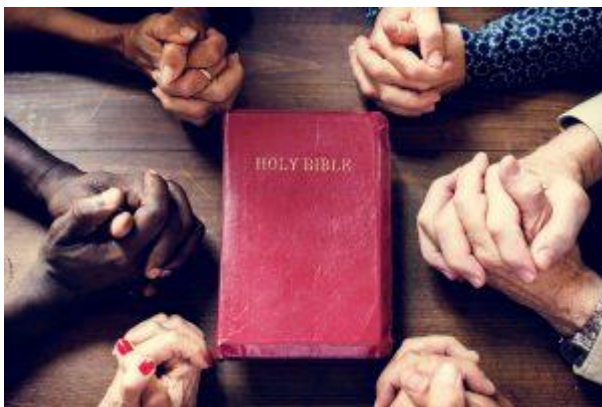
Cylvāks, kurs ir dzeivōjis un staigōjis kūpā ar Dīvu, nu nōves nasabeist. Kod pīnōks jam nōves laiks, jys ar prīcu īis, kai tū izsoka apostols Pōvuls: „Es ļūti grybu atstuot šū dzeivi un byut kūpā ar Kristu, kas ir daudz lobōka līta.” (Filipīšim 1:23.)

Kristīts ilgojās redzēt Jezus vaigu, kurs nūmyra par jū un moksōja cenu par sovīm grākīm pi krysta. Svātais Gors jam atgōdinoj ari Jezus vōrdus: „Nauzatraucit un nasatraucit. Ticit Dīvam un ticit ari maņ. Muna Tāva sātā ir daudz ustobu... Es atsagrīzšu un pajimšu tevi pi sevis, lai tu byutu tī, kur es asu.” (Jņ. 14, 1-4). „Tys, kū nivīns nikod naredzieja i nadzierdēja, kū nivīns nikod nadūmuoja, ka var nūtikt, ir tys pats, kū Dīvs sagataveja tim, kas Jū mīļoj.” (1. Kor. 2:9). Nav volūdas uz zemes, ar kuru varātu izskaidrēt voi apraksteit tū dabasu piļsātas spūžumu, kas

sagatavōta tim, kas īt pa myusu Kunga Jezus Kristus pādim te uz zemes.

Baileiguo skeleta (nuovis) vītā itymā pādejā biļdē radzams Dīva eņģeļs voi viestneica. Jis gaida, kod teirū goru nes atpakaļ pi Dīva. Dvēsele un gors teik atbreivōti nu mērsteiguos mīsas īslūdzejuma, un pa atvārtajim dabasu vōrtim kōp pi Jezus, kurs jū mīļoj un kurs par jū nūmyra pi krysta. Prīceiga uzjimšona jū gaida Dīva klōtbyutnē, kur jū sveic jō Kungs un Meistars ar šim slavys vōrdim: „Labi, tu lobs un uzticeigais kolps! Īej i pasadalej ar munu laimi!” (Mt. 25:21). Sātanam vairs nav nikaidys kontrolis puor jū, partū ka „Nabogs cylvāks nūmyra, un eņģeli jū nese, lai sādātu sūpluok Abrahamam dabasūs svātkūs.” (Lk 16:22). „Tod es dzierdieju bolsu nu dabasim, kas saceja: „Uzroksti: „Laimeigi ir tī, kas nu šudiņdīnys nūmierst, kolpojūt Kungam!” – Jī baudeis atpyutu nu gryutuo dorba, partū ka kolpuošonys rezultati īt jim leidza. (Atklāsmes 14:13).

PĀDEJŌS BRĪDYNUMS.

Meilais laseitāj, lai Dīvs paleidz tev atdūt savu sirdi Tam, Kurs tevi mīļoj, jo Jys tagad runoj ar tevi, sokūt: „Atsagrīz pi Manis nu vysas sirds.” (5. Mozus 30:2). Dūd Jezum savu nūgurušū, vīlušū, sōpūšū sirdi, un Jys dūs tev jaunu sirdi un jaunu prōtu. Naapsalīc ar savu maldynojūšū sirdi un nasekoj tōs ilgom, jo „nu cylvāka sirds nōk ļaunas dūmas, kas jū līk dareit naīcīteīgu dorbu...” (Mk 7:21). Atstuojit sovus grākus i turīs pi tuo, kas ir pareizi, „jo grāks moksoj savu olgu - nuovi; bet Dīva bezmaksas dōvona ir myužēīgō dzeive kūpeibā ar myusu Kungu Kristū Jezu.” (Rom. 6:23.)

Un tu, kas esi atdevs savu dzeivi Dīvam, „styngrī turīs pi patīsamīm vōrdīm, kurus es tev vuceju, kai paraugu, lai tu sekuotu, un palīc myusu ticeibā un mīlesteibā, kas ir myusu vīnuoteibā ar Kristu Jezu.” (2. Tim. 1:13).

100 doc#1338 Tõ poša īmesļa dēļ Põvuls raksteja 2. Timotejam 1:12: "Es pazeistu tū, uz kuru asu uzticējis savu uzticeibu. Es asu pōrlīcynōts, ka Dīvs ir pīteikūši spēceigs, lai leidz šai dīnai sorgōtu tū, kū Jys ir uzticējis maņ." Uzceļ sevi sovā ticeibā Dīvam, lyudz Svātō Gora spākā, globoj sevi Dīva mīlesteibā, turūt acs pīvārstas uz Jezu. Jys ir ceļš, patīseiba un dzeiveiba, myusu Kungs, kurs dreizi atsagrīzs, lai atnestu sovus bārnus - „karaļu karaļs un kungu kungs.” (1. Timotejam 6:15.)

„Tam, Kurs spēj jūs nūsorgōt nu krisšonas un nest jūs navainojamus un prīceigus Sovas cyldanōs klōtbyutnē - vīneigajam Dīvam, myusu Pesteitōjam, caur Jezu Kristu, myusu Kungu. Jam lai ir gūds, majestate, spāks un vara nu vysim pagōjušajim laikim, tagad un myužeigi myužeigi! Āmen.” (Jūda 24.-25.).

Itei gruomoteņa "Cylvāka sirds" ir pējama vaira kai 538 volūduos i izlūksnēs, kuruos runoj vysā pasauļī. (Afrika, Azeja, Tuolī Austrumi, Dīnvydamerika, Eiropa i c.) Myusu Sirds gruomota niu ir pējama ari mobilajūs telefonūs, planšetdatorūs i c., nu www.angp-hb.co.za.

Itymā gruomoteņā īkļautuos 10 sirds biļdis ir pējamys ari lelu kruosainu biļžu diagramu veidā (86 cm x 61 cm), kas salyktys kūpā 10 biļžu komplektā. Ituos "Sirds diagramys" var dabuot ar Eiropys voi Afrikys īzeimem i ir eipaši pīmāruotys izmontuošonai kūpā ar Sirds gruomotu klasis vuiceišonai, breivdobys evaņgelizacejai i tt.

Lyudzu, sasazynojit ar mums, ja varit paleidzēt mums ar myusu bezmaksas Evaņgeleja literaturys tuoluokim tulkuojumim, informejūt myusus par volūdu, kurā varātu tulkuot itū Evaņgeleja literaturu. Jūs paleidzeiba byutu nūvērtāta.

Ka esi atrads pestišonu Kristū, voi esi cytaiži svieteits caur myusu Evaņgelija literaturu, lyudzu, dūd mums zynōt. Mes grybam kūpā ar jums pasateikt Dīvam, un tōļōk pīminēt jūs sovōs lyugšonōs.

100 doc#1281 Evaņgeleja literaturys miseja , kas finansāta ar zīduojumim .

(Registracejis numurs 1961/001798/08)

Gruomotys “Cylvāka SIRDS” var apsavērt i lejufluodēt, izmontojūt itaidys saiti:

www.angp-hb.co.za